

Λονδίνο Βερολίνο Μαδρίτη Ιστανμπούλ Σικάγο Μπουένος Άιρες

Κουκουλοφόρος

Δεκέμβρης 2008 / χωρίς αντίμο

οι Αόρατοι

Ήμασταν σκιές. Σκιές μέσα σε αυτό που αποκαλούσατε καθημερινότητα. Αόρατες φιγούρες, αμέτρητες, που κάθε μέρα τις προσπερνούσαν χιλιάδες βλέμματα. Πρόσωπα που κάτι σας θύμιζαν αλλά ποτέ δεν ήσασταν σίγουροι τι. *συνέχεια σελ.3*

αποκτούν πρόσωπο

Κατάσταση Πολιορκίας

«Ο άνθρωπος πρέπει να έχει ηθική, το κράτος δεν έχει καμία ηθική. Δολοφονεί, όταν το κρίνει καλό, κλέβει, όταν το κρίνει καλό, παίρνει τα παιδιά από τις μάνες, όταν το κρίνει καλό, χαλάει τους γάμους, όταν το κρίνει καλό. Κάνει ό,τι θέλει. Μόνο του διαμορφώνει κανόνες, γιατί είναι Παντοδύναμο και Παντογνώστης και Πανταχού Παρόν. Διαμορφώνει μόνο του τους κανόνες και, όταν μετά από μία ώρα δεν το βολεύουν, μόνο του πάλι τους παραβιάζει.»
B. Travençolo, Το πλοίο των νεκρών

Αστυνομός-Μπασκίνας-Χωροφύλακας-Μπάτσος-Αστυνομικός-Όργανο της τάξης-Στο πλευρό του πολίτη-Αστυνομικός γειτονιάς-Εγγυητής της τάξης-της ασφάλειας-του πολιτεύματος-Εμπορος ναρκωτικών-Προαγωγός-Προστάτης-Εκβιαστής-Δολοφόνος-ΜΠΑΤΣΟΣ-ΓΟΥΡΟΥΝΙ-ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ.

Μία απλή παρεξήγηση. Επρόκειτο για μία απλή παρεξήγηση. Μία κοινωνία κλεισμένη στο living room, καθισμένη μπροστά στο γυαλί της τηλεόρασης, νόμιζε ότι οι *συνέχεια σελ.3*

ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ, ΝΑ ΔΙΑΔΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!

Όπως δεν είναι η πρώτη φορά που οι μπάτσοι δολοφονούν, έτσι δεν είναι και η πρώτη φορά που άνθρωποι εξεγείρονται, επιτίθενται στην αστυνομία, καίνε τράπεζες. Αυτή τη φορά όμως τα πράγματα δεν είναι όπως πριν. Η οργή που ξέσπασε γράφει ταυτόχρονα τη δική της ιστορία. Ναι, πρόκειται για εξέγερση. Και αυτό που χαρακτηρίζει τις εξεγέρσεις είναι μια βαθιά αίσθηση πως τίποτα δεν θα παραμείνει όπως πριν, τίποτα δεν είναι όπως πριν. Αυτό νιώθουμε. Η ιστορία συμπυκνώνεται, απελευθερώνονται νέες δυναμικές, ο χρόνος της εξουσίας παγώνει. Αυτό που γρήγορα μπαίνει ως ερώτημα μετά το πρώτο ξέσπασμα είναι πώς συνεχίζουμε αφού δεν είμαστε πλέον αυτοί που ήμασταν. Τι κάνουμε όταν δεν έχει μείνει πια τράπεζα για τράπεζα, όταν έχουν δεχθεί επίθεση όλα σχεδόν τα τμήματα της χώρας, πού ξανασημαντιόμαστε μετά τις συγκρούσεις, πώς συνεχίζουμε αμείλικτα, όπως πριν, προς την κατεδάφιση του καπιταλιστικού κόσμου;

συνέχεια σελ.5

ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ ΣΤΗΝ ΟΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

Εδώ και αρκετές μέρες βρισκόμαστε στους δρόμους μαζί με χιλιάδες άλλους. Χιλιάδες άλλους που με μια πρώτη ματιά δεν γνωρίζομασταν από πριν. Δεν έτυχε να συναντηθούμε παρά μόνο σχετικά πρόσφατα, στις φλόγες των οδοφραγμάτων, στην αλληλεγγύη των διαδηλώσεων, στις συνελεύσεις των κατειλημμένων χώρων. Ίσως γι' αυτό και τα μήντια να παρασύρονται και να μας αποκαλούν γνωστούς αγνώστους. Στην πραγματικότητα είμαστε και από τα δύο. Άγνωστοι μεταξύ μας, καθώς βιώνουμε εδώ και χρόνια την προσπάθεια μεθοδικής καταστροφής κάθε τι ζωντανού, το ποδοπάτημα κάθε ελπίδας, τη διάψευση των προσδοκιών. Μέσα σε αυτή την έρημο ζούμε με πολλούς άλλους, αλλά ζούμε κώρια. Απομονωμένοι, διασκορπισμένοι με ένα αίσθημα αδυναμίας να μας κατακλύζει. Από το αφεντικό που μας πληρώνει 700 € και όποτε θέλει μας διώχνει, στον απίστευτο κόπο και δυσκολία που απαιτείται για να εξασφαλίσουμε τα στοιχειώδη, μέχρι τη μαζική τηλεοπτική βλακεία μιας ευτυχίας που την κοιτάζουμε από την κλειδαρότρυπα της ενυπόθηκης LCD οθόνης των γονιών μας. Όλες αυτές οι *συνέχεια σελ.4*

Η πληροφορία εξοστρακίστηκε..

Ο Αλέξης σκοτώθηκε από σφαίρα μπάτσου στα Εξάρχεια, από το στήθος του κύλησε αίμα.. Παρόλα αυτά η βαλλιστική άρνησε αρκετές μέρες να βγει...τελικά η σφαίρα εξοστρακίστηκε, όπως θα μπορούσε να πει κανείς ότι εξοστρακίστηκαν όλες οι πέτρες, τα μπουκάλια και τα νεράντζια που πετάχτηκαν όλες αυτές τις μέρες απέναντι σε βιτρίνες καταστημάτων, ακριβών αυτοκινήτων και ενάντιων των δυνάμεων καταστολής-μπάτσων. Η πραγματικότητα συντίθεται τελικά από πολλά υποκειμενικά γεγονότα που ο καθένας θα μπορούσε να ερμηνεύσει όπως θέλει. Εκτός από τους δημοσιογράφους.

Το θέμα μας όμως δεν είναι αυτό. Εμάς μας ενδιαφέρει η εικόνα που δημιουργήθηκε στα μυαλά των εξεγερμένων και όχι η εικόνα που προβάλλουν τα μίντια, οι πολιτικοί, οι μαγαζάτορες της Ερμού, της Τσιμισκή ...και γενικά όλοι αυτοί που σε αυτήν την αντιπαράθεση μας εναντιώθηκαν και ευτυχώς πήραν θέση, για να ξέρουμε και εμείς ποιοι είναι με ποιους. Ζούμε επιτέλους την πολυπόθητη κοινωνική πόλωση. Η δολοφονία του Αλέξη υπήρξε πράγματι μια αφορμή για να εκφραστεί η συμπίεσμένη καταπίεση ενός αρκετά μεγάλου κομματιού της ελληνικής κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένων των μεταναστών. Ο άνεμος εξέγερσης εκτός από το πλακόστρωτο ταρακούνησε καναπέδες, κομματικά μαγαζιά, εντεταλμένες πένες και τον λοιπό κοινωνικό συρφετό που εδώ και χρόνια οργανώνει την «ασφάλειά» του απέναντι στις σύγχρονες προλεταριακές αρνήσεις. Δεν ξέρουμε αν αυτή την φορά πιάστηκαν στον ύπνο, είμαστε σίγουροι όμως πως στο εξής ο ύπνος τους δεν θα είναι ποτέ ξανά γλυκός. Μιλάμε πλέον από θέση αυτοπεποίθησης. Και αυτό είναι ένα συναίσθημα που θα μείνει μεταξύ μας. Είναι συλλογικό βίωμα και συλλογική μνήμη. Είναι η ιστορία που γράψαμε και η γνώση που ανακτήσαμε. Για τους σκοπούς και τα μέσα μας δε θα απολογηθούμε σε κανέναν.

Για όλους αυτούς τους λόγους και ακόμα περισσότερους αυτή η εφημερίδα βγαίνει από κόσμο που πήρε θέση σε αυτή την εξεγερμένη βδομάδα του Δεκέμβρη κάπου στο βόρειο ημισφαίριο. Γιατί όλοι εμείς πρέπει να ξανά συναντηθούμε και αυτό δε θα είναι εύκολο. Όλοι εμείς που βρεθήκαμε στους δρόμους με αφορμή τον τραγικό θάνατο ενός από εμάς, και ξεσπάσαμε ενάντια σε όλα αυτά που μας κλέβουν τη ζωή. Μια ζωή που μας τεμαχίζουν μέρα με τη μέρα σε κομμάτια ανάμεσα σε σπίτι, δουλειά, διασκέδαση - μας χωρίζουν σε μαθητές, φοιτητές, εργάτες - παιδιά, εφήβους και ενήλικες - αγόρια, κορίτσια, άντρες και γυναίκες - ντόπιους και μετανάστες. Μας χωρίζουν σε απαίσιες μικρές κατηγορίες και μας μαντρώνουν σε σχολεία, πανεπιστήμια, δουλειά, μαγαζιά και bar. Μας προσφέρουν σπίτια σαν κλουβιά, κακοπληρωμένες δουλειές και ένα ζοφερό μέλλον. Μας δόθηκε λοιπόν η ευκαιρία να καταστρέψουμε λίγα από αυτά που μισούμε και να ζητήσουμε πολλά από αυτά που θέλουμε.

Αυτοί και αυτές που βρίσκονται στα χέρια του κράτους, εδώ και εκεί σε αυτόν τον πλανήτη, θα πρέπει, σε αυτές τις δύσκολες στιγμές, ώρες, μέρες που περνάνε, να γνωρίζουν, πως είμαστε έξω για αυτές και αυτούς, είναι μέσα για εμάς. Η επιθυμία μας για έναν κόσμο χωρίς εξουσία, χωρίς κράτη, στρατούς, πατριδες, αστυνομίες, φυλακές, βασανιστήρια, εκμετάλλευση και στέρψη εκφράζεται και υλοποιείται μέσα από την αλληλεγγύη. Δεν είστε μόνοι αδέρφια!

Για όλους τους λόγους του κόσμου, λοιπόν...

Υ.Γ Η παρούσα έκδοση τυπώθηκε στη Θεσσαλονίκη σε 50.000 αντίτυπα. Ζητούμε συγγνώμη για τυχόν παραλήψεις και λάθη. Οι λέξεις δε μπορούν να αντικαταστήσουν τη δράση.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Λάρισσα

Στη Λάρισσα συνελήφθησαν συνολικά 16 άτομα (9 ανήλικοι και 7 ενήλικοι), που κατηγορούνται όλοι με τρομονόμο. 5 από τους ενήλικες προφυλακίστηκαν, 3 τσιγγάνοι για πλιάτσικο και 2 για κατοχή και έκρηξη. Οι υπόλοιποι δύο αντιμετωπίζουν κατηγορίες επειδή πετούσαν πέτρες.

Κοζάνη

Στην Κοζάνη οι πρώτες συλλήψεις έγιναν την Δευτέρα 8/12. Πραγματοποιούνται 18 προσαγωγές εκ των οποίων οι 15 γίνονται συλλήψεις. Η συντριπτική πλειοψηφία είναι φοιτητές και κάποιοι είναι μαθητές. Οι περισσότεροι από αυτούς συνελήφθησαν στο Νοσοκομείο Κοζάνης (περίπου 8 άτομα). Μεταξύ αυτών και ένας σοβαρά τραυματίας από δακρυγόνο που έφαγε στο κεφάλι. Ο συγκεκριμένος διακομίστηκε στην Αθήνα με δική του βούληση, έτσι ώστε να του προσφερθούν απερίσπαστα οι απαραίτητες ιατρικές υπηρεσίες. Αρκετοί συλληφθέντες ξυλοκοπήθηκαν άγρια από Μ.Α.Τ. και ασφαλίτες. Την επόμενη μέρα το πρωί αφήνονται όλοι ελεύθεροι με τηλεφωνική εντολή εισαγγελέα. Ενδεικτικό της γενικευμένης αυθαιρεσίας που λαμβάνει χώρα αυτές τις μέρες και στην Κοζάνη είναι το γεγονός ότι οι κατηγορίες τους ειπώθηκαν προφορικά χωρίς ούτε ακόμη και τώρα να έχει σχηματιστεί δικογραφία για κανέναν από αυτούς. Έτσι λοιπόν προφορικά πάντα ειπώθηκε στους δικηγόρους ότι οι κατηγορίες (πλημμελήματα) είναι: απόπειρα απελευθέρωσης κρατούμενου, φθορές, αντίσταση κ.τ.λ. Για τους συλληφθέντες της Δευτέρας οι Γεν. Αστυνομική Δ/νση δεν έχει βγάλει καμία επίσημη ανακοίνωση. Γενικώς ήταν συλλήψεις του τύπου "κάντε συλλήψεις".

Οι προσαγωγές-συλλήψεις συνεχίστηκαν στην Κοζάνη και την Τρίτη 9/12. Από αυτούς (19 άτομα αντιμετωπίζουν κατηγορίες) τουλάχιστον 7 άτομα είναι ανήλικοι. Αρχικά την Τετάρτη πέρασαν όλοι Εισαγγελέα. Την Πέμπτη πέρασαν από ανακριτή μόνο οι ανήλικοι. Αφέθηκαν όλοι. Την Παρασκευή πέρασαν ανακριτή οι ενήλικες. Τρεις προφυλακίστηκαν. Οι δύο έχουν ιστορικό με κατοχή και χρήση ναρκωτικών. Ο τρίτος είναι μέσα γιατί τον "δώσαν" οι άλλοι δύο. Συνελήφθη την Τετάρτη το πρωί στην δουλειά του. Σχεδόν όλοι οι συλληφθέντες της Τρίτης αντιμετωπίζουν κακουργήματα. Αρκετοί μαθητές αντιμετωπίζουν συνέργεια σε κακουργήματα. Το βράδυ της Τρίτης μέχρι αργά, οι ασφαλίτες μάζευαν όποιο νέο κυκλοφορούσε στο κέντρο. Για αυτό και γίναν 37 προσαγωγές.

Πτολεμαΐδα

Την Τετάρτη είχαμε συλλήψεις και στην Πτολεμαΐδα. Τελικά με την διαδικασία του αυτοφώρου και μέσα σε ένα κλίμα κρατικής τρομοκρατίας οι δυο ενήλικες δικάζονται και καταδικάζονται σε 18 και 8 μήνες αντίστοιχα με αναστολή. Στην αγόρευση του ο εισαγγελέας πλημ/κών Κοζάνης Ι. Κούτρας είπε τα εξής: "Ο δικαστής, δεν δεσμεύεται από τίποτα... πρέπει να δούμε το θέμα συνολικά σε επίπεδο χώρας και όχι τοπικά. Πρέπει κάποιος επιτέλους να αμυνθεί σ' αυτές τις πράξεις. Δεν μπορεί να κайγονται καταστήματα και να μην αποδίδονται ευθύνες. Η συμπεριφορά δεν πρέπει να απομονωθεί τοπικά και χρονικά. Αν κάνουμε αποδεκτές τέτοιες πράξεις τότε μπορούμε να περιμένουμε τα χειρότερα. Τουλάχιστον κάποια κρατικά όργανα πρέπει να αρχίσουν να αμύνονται!" και πρότεινε την παραδειγματική καταδίκη των κατηγορουμένων χωρίς την αναγνώριση οποιουδήποτε ελαφρυντικού. Και μάλιστα για τον έναν εκ των δύο και χωρίς αναστολή.

ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΗ.....

Τις πρώτες δύο μέρες, οι εισαγγελείς και τα αστυνομικά τμήματα είχαν πάρει σαφείς εντολές. Η γραμμή από τον Άρειο Πάγο: αφήστε όσους πιάνετε και ορίζετε τακτικές δικάσιμους, μην προφυλακίζετε κανέναν. Υπήρχε ο πραγματικός κίνδυνος το οργισμένο πλήθος να αρχίσει να επιτίθεται, εκτός από τα αστυνομικά τμήματα, και στα δικαστήρια σε όλη την ελληνική επικράτεια. Θα άνοιγε άλλο ένα μεγάλο μέτωπο και ποιος ξέρει αν οι κρατούμενοι άρχιζαν και αυτοί το νταβαντούρι μέσα στις φυλακές.

Τις επόμενες μέρες η τακτική άλλαξε, το κόλπο πέτυχε. Συλλήψεις μεταναστών και μαθητών φάνηκε ότι δεν έτυχαν της ανάλογης αλληλεγγύης και ήταν φυσικό, αφού κανείς δεν ήξερε τι γινόταν με τον αριθμό των συλληφθέντων, τους δικηγόρους και τις κατηγορίες.

Χτυπήσει τον πιο αδύναμο κρίκο, αυτούς που δε θα αναζητήσει κανείς. Ξύλο και αρκετές συλλήψεις. Τρομοκρατία των διάφορων κομματιών που εξεγείρονται και τεμαχισμός των εξεγερμένων σε κατηγορίες (μετανάστες πλιατσικολόγοι, βίαιοι κουκουλοφόροι, χούλιγκανς, ειρηνικοί διαδηλωτές, μαθητές, φοιτητές). Οι οδηγίες ήταν σαφείς, δε χρειαζόταν στοιχεία. Μόνες αποδείξεις οι καταθέσεις των ιδίων των μπάτσων που έκαναν τις συλλήψεις. Στους μετανάστες έγιναν επιχειρήσεις σκούπα και όσοι βρέθηκαν με καινούριο κινητό συνελήφθησαν. Μέσα στο γενικό χαμό δεν υπήρχαν χαρτιά να αποδείξουν ότι το τάδε κινητό απαλλοτριώθηκε από το δείνα μαγαζί. Πάνω από τους ανήλικους εξεγερμένους έπεσε η ελληνική οικογένεια να κουκουλώσει το γεγονός και έτσι δεν υπήρξε σαφής εικόνα.

Το στρατηγικό πρόβλημα, λοιπόν, του γενικού επιτελείου του κοινωνικού ελέγχου είναι τριπλό: 1. να χωριστούν τα «περιθωριακά» στρώματα από τους πολιτικοποιημένους 2. να χωριστούν οι βίαιοι από τους ειρηνικούς διαδηλωτές, 3. καθώς και από τους μαθητές και φοιτητές

Οι τεχνικές που χρησιμοποιούνται για τον πρώτο αντικειμενικό στόχο είναι πολλαπλές και αρκετά γνωστές. Κάτω από το φως του δεύτερου γίνεται ξεκάθαρο γιατί η εξουσία συγκεντρώνει τα ιδεολογικά πυρά της στο χώρο των αντιεξουσιαστών, κύριο όρμη της ζωντανής σύνδεσης μεταξύ πολιτικής βίας και κοινωνικού κινήματος των εξεγερμένων.

Πρώτο βήμα: άμεσες φυλακίσεις και απελάσεις μεταναστών, τρομοκρατία παιδιών. Έπρεπε να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος, να γίνουν συνδέσεις ανάμεσα στους εξεγερμένους. Έπρεπε να χτυπηθεί ο εσωτερικός εχθρός με κάθε μέσο και με κάθε κόστος. Έτσι επιστρατεύ-

Χανιά

Στα Χανιά έχουμε 7 συλληφθέντες, 6 ανήλικοι και 1 ενήλικος. Οι 6 από αυτούς κατηγορούνται για κλοπές και 1 για φθορές.

Ηράκλειο

18 συλλήψεις. Τέσσερις από τους συλληφθέντες (2 με κακουργήματα και 2 με πλημμελήματα) περνούν ανακριτή και εισαγγελέα το ίδιο βράδυ και αφήνονται ελεύθεροι, με εκείνους που κατηγορούνται με κακουργήματα να δίνουν εγγύηση 1500 ευρώ ο καθένας και υποχρεωτική παρουσία στο αστυνομικό τμήμα 2 φορές το μήνα. Οι υπόλοιποι (όλοι ανήλικοι και οι γονείς τους για «παραμέληση ανήλικου») περνούν από ανακριτή και εισαγγελέα την Τρίτη 16/12 και Τετάρτη 17/12. Δύο από αυτούς κατηγορούνται με κακουργηματικές πράξεις (στάση και κατοχή εκρηκτικών υλών), αλλά αφήνονται ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους.

Πάτρα

Στην Πάτρα έγιναν 21 συλλήψεις αλλά καμία προφυλάκιση.

Θεσσαλονίκη

Στον εισαγγελέα οδηγήθηκαν 8 άτομα μεταξύ αυτών τρεις ανήλικοι, είτε επειδή συμμετείχαν σε επεισόδια στην περιοχή γύρω από το Α.Π.Θ, είτε επειδή επιδόθηκαν σε πλιάτσικο σε κατεστραμμένα εμπορικά καταστήματα της πόλης.

Από το σύνολο των συλληφθέντων πέντε παραπέμφθηκαν να δικαστούν στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο, από όπου πήραν ήδη αναβολή, και οι υπόλοιποι σε Δικαστήριο Ανήλικων.

Σε ό,τι αφορά τους πέντε συλληφθέντες που θα δικαστούν στο Αυτόφωρο, ένας εξ' αυτών αντιμετωπίζει κατηγορίες για συμμετοχή σε επεισόδια, και οι υπόλοιποι για κλοπές.

Όσον αφορά τους ανήλικους που παραπέμφθηκαν να δικαστούν σε Δικαστήριο Ανήλικων, το οποίο ορίστηκε για τις 12 Φεβρουαρίου 2009, πρόκειται για ένα 12χρονο, ένα 14χρονο και ένα 15χρονο. Στο σύνολό τους αντιμετωπίζουν την κατηγορία της κλοπής από κοινού. Στο μεταξύ, στο Αυτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Θεσσαλονίκης θα δικαστούν επίσης 13 συλληφθέντες, που φέρονται να επιδόθηκαν το βράδυ της Δευτέρας σε πλιάτσικο στα εμπορικά καταστήματα του κέντρου της Θεσσαλονίκης.

Αθήνα

Στην Αθήνα, πάνω από 50 μετανάστες συνελήφθησαν και καταδικάστηκαν με γελοίες και ανυπόστατες κατηγορίες. Αυτή είναι η γενική εικόνα: Γρήγορες δίκες, χωρίς νομική υποστήριξη, χωρίς μεταφραστές και προαποφασισμένες ποινές - 18 μήνες φυλάκιση και απελάση - κυρίως για κλοπές. Οι περισσότεροι μετανάστες συνελήφθησαν στους δρόμους και όχι μέσα σε μαγαζιά. Κάποιοι βρέθηκαν να κουβαλούν κλεμμένα προϊόντα, κάποιοι όχι. Σε μία χαρακτηριστική περίπτωση, ένας μετανάστης κατηγορήθηκε για ληστεία ενώ ισχυρίστηκε ότι το μοναδικό κινητό που βρέθηκε πάνω του ήταν τελικά το δικό του! Φυλακίστηκε και περιμένει την απέλασή του. Σε μία άλλη περίπτωση, ένας μετανάστης συνελήφθη επειδή είχε πάνω του ένα φορτιστή κινητού! Και αυτός φυλακίστηκε. Επίσης θα απελαθεί. Επίσης την Πέμπτη 11/12 προφυλακίστηκαν 5 άτομα, 3 ημεδαποί και 2 αλλοδαποί για συμμετοχή σε συγκρούσεις και άλλοι 4 τη Δευτέρα 15/12. Όλοι οι προφυλακισμένοι αρνήθηκαν τις κατηγορίες που τους αποδίδονται.

Ήθκαν όλα τα μέσα καταστολής. Εκτός από μπάτσους και δικαστές, ο κρατικός μηχανισμός επιστράτευσε σε ορισμένες περιοχές χρυσαυγίτες και μπράβους όπως σε Ξάνθη, Κομοτηνή, Αθήνα, Πάτρα.

Στην Αθήνα, στην Πάτρα και σε άλλες πόλεις, μπάτσοι, παρακρατικοί και φασίστες εκμεταλλεύτηκαν την ευκαιρία να οργανώσουν πογκρόμ εναντίον μεταναστών. Σύμφωνα με μαρτυρία του Ελία Αχμέντ, εκπροσώπου της ένωσης εργατών από το Μπαγκλαντές: "Τις τελευταίες μέρες φασίστες επιτίθενται σε περιοχές-στέκια μεταναστών. Οι περισσότεροι μετανάστες γυρνούν αργά το βράδυ στο σπίτι, επειδή δουλεύουν σε εστιατόρια ή επειδή κάνουν άλλες απογευματινές δουλειές, και όπου οι φασίστες τους συναντούν, τους χτυπούν και τους τρομοκρατούν."

Στην Κομοτηνή "αγανακτισμένοι πολίτες" επιστρατεύθηκαν για να τρομοκρατήσουν φοιτητές, εργαζόμενους και μαθητές που ήθελαν να διαδηλώσουν. Μάλιστα τους επιτέθηκαν με πέτρες και ρόπαλα κλείνοντάς τους μέσα στο πανεπιστήμιο της πόλης.

Δεύτερο βήμα: όπως σε καιρό πολέμου, έτσι και αυτή τη βδομάδα εξέγερσης τα μίντια πήραν σαφείς οδηγίες και έπειξαν καλύτερα από ποτέ τον καθεστωτικό τους ρόλο. Ο πρόεδρος του ΕΡΣ το είπε ξεκάθαρα: "να μην αναφέρεται η λέξη εξέγερση μαζί με τις διαδηλώσεις των μαθητών, ώστε να μη νιώσουν οι μαθητές-ήρωες" Έπρεπε να επικρατήσει η ιδεολογία του φόβου, η τρομοκρατία όσων βγήκαν στους δρόμους και επιτέθηκαν στην εξουσία, όποιοι και αν ήταν αυτοί. Επίσης ο υπουργός παιδείας σε εμπιστευτική εγκύκλιο προς όλα τα γυμνάσια και λύκεια της χώρας προτρέπει τους διευθυντές των σχολείων να πάνε τους μαθητές εκδρομές και τα μαθήματα να γίνονται σε χαλαρό τόνο ώστε να εκτονωθεί η κατάσταση.

Όμως ούτε αυτό ήταν αρκετό. Η εξαγγελία του πρωθυπουργού ήταν ξεκάθαρη. Η εθνική ενότητα, πάνω από όλα. Και η εβδομάδα που πέρασε ήταν εμφυλιακή - τα νέα Δεκεμβριανιά, είπαν πολλοί. Επιθέσεις σε αστυνομικά τμήματα σε όλη την επικράτεια, στην Αθήνα μπουρλοτιάστηκαν υπουργεία, στη Θεσσαλονίκη το δημαρχείο και το υπουργείο, στα Χανιά η νομαρχία, εικόνες πολέμου. Και το εξεγερμένο πλήθος στους δρόμους να συγκρούεται με τους μπάτσους... Ποιος φοβήθηκε πιο πολύ, λοιπόν; Εμείς για τις συλλήψεις, το ξύλο, τις πλαστικές σφαίρες και τα δακρυγόνα ή ο κρατικός μηχανισμός και το κεφάλαιο που έδειξε να χάνει το έδαφος κάτω από τα πόδια του;

Λευτεριά σε όλους - η Αλληλεγγύη είναι το όπλο μας

Κατάσταση Πολιορκίας

συνέχεια από σελ. 1

τράπεζες φυλάνε τα λεφτά της, ότι οι έμποροι αυτοκινήτων της προσφέρουν ελευθερία κίνησης, ότι οι εταιρείες κινητών της δίνουν χρόνο ομιλίας και ότι η αστυνομία της εξασφαλίζει ήσυχο ύπνο. Ήρθαν τρία ΜΠΑΜ να σπάσουν το γυαλί της τηλεόρασης, να ταραξουν τον ύπνο, να δώσουν νέο περιεχόμενο στην ελευθερία κίνησης και το χρόνο ομιλίας. Να σημάνουν τον εναρκτήριο πυροβολισμό για τη γιορτή της εξέγερσης.

Μαγικό δεν ήταν το όπλο του μπάτσου που βρήκε στο ψαχνό: δεν ήταν παρά ένα απλό σιδερίκι. Μαγικό είναι αυτό που συμβαίνει. Μιλώντας για την αντίσταση στο Βιετνάμ, ο Σαρτρ έγραψε κάποτε ότι αυτή διευρύνει το πεδίο του Εφικτού. Έτσι και η εξέγερση αυτή φτάνει το κράτος στα όρια του, διευρύνοντας μέρα με τη μέρα τις δυνατότητες των εξεγερμένων. Δεν χρειάζεται να τελειώσουν τα δακρυγόνα, δεν χρειάζεται να κατέβει ο στρατός στους δρόμους, δεν χρειάζεται να πεθάνουν οι μπάτσοι από την πεζοπορία. Οι εξεγερμένοι έχουν νικήσει ηθικά. Γιατί έχουν ηθική. Το κράτος δεν έχει ηθική. Το κράτος έχει τα χαρακτηριστικά ενός μπάτσου. Ενός γουρουουιού. Ενός δολοφόνου.

Μπάτσοι σημαδεύουν. Μπάτσοι πυροβολούν. Πετάνε πέτρες, δακρυγόνα, κρότου-λάμψης, διασποράς, ασφουξιογόνα, πλαστικές σφαίρες. Φοράνε κουκούλες και συλλαμβάνουν διαδηλωτές. Ανοίγουν κεφά-

λια, κλωτσάνε καθισμένους. ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ. Δικαστές προφυλακίζουν, καταδικάζουν μετανάστες σε 18 μήνες φυλάκιση για κλοπή ενός κινητού, θέτουν τους ανηλίκους σε επιμέλεια. Ρίχνουν στα μαλακά τους μπάτσους που πυροβολούν, κλωτσάνε, ανοίγουν κεφάλια. Αυτή είναι η ηθική τους.

Το κράτος είναι ένας αντικοινωνικός και εκδικητικός μηχανισμός. Δεν ξεχνάει όσους/ες το πετροβόλησαν και το έκαψαν. Αναζητά τη στιγμή να δείξει τα δόντια του σε όσους/ες μπλόκαραν τη λειτουργία του, κατέλαβαν τα κτίριά του. Σε όσους/ες το αμφισβήτησαν και το έβρισαν. Αλλά δυστυχώς τώρα βλέπει ότι δεν είναι παντοδύναμο, ούτε παντογνώστης, ούτε πανταχού παρόν. Πανταχού παρόντες είναι οι εξεγερμένοι, έχουν τη δύναμη να αλλάξουν τον κόσμο. Και αυτό γιατί το κράτος έχασε την ψευδαισθηση της ηθικής ανωτερότητας που πλάσαρε στην κοινωνία.

Ο κόσμος πια δεν χαιρέται όταν συλλαμβάνεται ένας διαδηλωτής, αλλά ουρλιάζει. Κάθε καταδίκη, κάθε φυλάκιση, κάθε ξυλοδαρμός βιώνεται από την κοινωνία ως άλλος ένας πυροβολισμός στο σώμα της. Και απαντάει. Για κάθε καταδίκη, μία κατάληψη. Για κάθε φυλάκιση, μια επίθεση σε αστυνομικό τμήμα. Οι θεσμοί της μεσολάβησης σε κόμμα. Αυτοοργάνωση-αντίσταση-αλληλεγγύη. Πορείες-συγκρούσεις-κατάληψεις. Το κράτος νιώθει πολιορκημένο στη γωνία. Έχει προνοήσει και γι' αυτό - Άρθρο 48 συντάγματος (Κατάσταση Πολιορκίας): «Σε περίπτωση πολέμου, επιστράτευσης εξαιτίας εξωτερικών κινδύνων ή άμεσης απειλής της εθνικής ασφάλειας, καθώς και αν εκδηλωθεί ένοπλο κίνημα για την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος, η Βουλή με απόφασή της, που λαμβάνεται ύστερα από πρόταση της Κυβέρνησης, θέτει σε εφαρμογή σε ολόκληρη την Επικράτεια ή σε τμήμα της, το νόμο για την κατάσταση πολιορκίας, συνιστά εξαιρετικά δικαστήρια και αναστέλλει την ισχύ του συνόλου ή μέρους των διατάξεων των άρθρων 5 παράγραφος 4, 6, 8, 9, 11, 12 παράγραφοι 1 έως και 4, 14, 19, 22 παράγραφος 3, 23, 96 παράγραφος 4 και 97».

Η λέξη πολιορκία προέρχεται από τη λέξη πόλις και το έρκος=φραγμός στα αρχαία ελληνικά. Πολιορκώ σημαίνει περιφίγγω, περικλείω, περιβάλλω, κυκλώνω, τυλίγω, γυρνοβολάω, ζορίζω, πιέζω. Από το προηγούμενο Σάββατο σημαίνει και πυρπολώ, σπάω, καταλαμβάνω, ακυρώνω, συγκρούμαι, μπλοκάρω, διαδηλώνω, συζητώ, αμφισβητώ, συντροφεύω. Οι πόλεις μας ανήκουν. Ας τις πολιορκήσουμε. Εμείς, οι 10 κουκουλοφόροι.

ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Τα νέα της δολοφονίας ταξίδεψαν αμέσως και πυροδότησαν δράσεις σε όλη την Ελλάδα. Από την Κρήτη μέχρι την Αλεξανδρούπολη, από τη Μυτιλήνη μέχρι τη Γιάννενα, οι πόλεις πήραν κυριολεκτικά φωτιά. Σε μια προσπάθεια έγκυρης αντιπληροφόρησης επικοινωνήσαμε με συντρόφους/ισσες σε διάφορες πόλεις και μεταφέρουμε συνοπτικά το κλίμα της πρώτης εβδομάδας της εξέγερσης σε κάποιες από αυτές. Πιο αναλυτικά στο blog μας...

Κοζάνη-Πτολεμαΐδα

Το Σάββατο 6/12, 15 περίπου άτομα συγκεντρώνονται στην κεντρική πλατεία Κοζάνης με πανό καταγγελίας της δολοφονίας του 15χρονου μαθητή. Την Κυριακή περίπου 100 άτομα πραγματοποιούν δυναμική πορεία στους κεντρικούς δρόμους της Κοζάνης προς την Γεν. Αστυνομική Δ/νση Δ. Μακεδονίας όπου γράφονται συνθήματα. Την Δευτέρα το πρωί μαθητές από όλη την Κοζάνη μαζεύονται έξω από το Α.Τ. Οι μπάτσοι τους επιτίθενται. Το απόγευμα της ίδιας μέρας γίνεται πορεία 300 ατόμων στο κέντρο της πόλης με επιθετικά χαρακτηριστικά που καταλήγει για ακόμα μια φορά στην Γεν. Αστυνομική Δ/νση Δ. Μακεδονίας. Για 4 ώρες το κέντρο της πόλης γίνεται πεδίο συγκρούσεων νέων και Μ.Α.Τ. Πραγματοποιούνται 15 συλλήψεις μαθητών και φοιτητών, οι περισσότεροι από τους οποίους συνελήφθησαν στο Νοσοκομείο Κοζάνης! Ένας από τους 15 συλληφθέντες σοβαρά τραυματισμένος διακομίστηκε στην Αθήνα. Την επόμενη μέρα αφήνονται όλοι ελεύθεροι. Την Τρίτη το βράδυ πλήθος οργισμένων μαθητών και νεολαίων, συγκεντρώνεται στην πλατεία της Κοζάνης. Τελικός απολογισμός: 37 προσαγωγές, κυρίως μαθητές. Για 19 εξ' αυτών σχηματίζεται δικογραφία. Οι περισσότεροι αντιμετωπίζουν σοβαρές κατηγορίες σε βαθμό κακουργήματος. Τελικά, την Παρασκευή 12 Δεκεμβρη τρία άτομα προφυλακίζονται και βρίσκονται ήδη στις φυλακές Γρεβενών. Τετάρτη 10/12 Στην κεντρική πλατεία Πτολεμαΐδας πραγματοποιείται συγκέντρωση και στη συνέχεια πορεία μαθητών που καταλήγει στο Α.Τ. Πτολεμαΐδας. 7 άτομα (5 μαθητές και 2 ενήλικες) κατηγορούνται για αντίσταση, διακεκριμένη φθορά και εξύβριση. Τελικά με την διαδικασία του αυτοφώρου και μέσα σε ένα κλίμα κρατικής τρομοκρατίας οι δυο ενήλικες δικάζονται και καταδικάζονται σε 18 και 8 μήνες αντίστοιχα με αναστολή. Την Πέμπτη και την Παρασκευή συγκεντρώνονται στα δικαστήρια 20-30 άτομα από νωρίς το πρωί μέχρι 4 το απόγευμα. Το Σάββατο το βράδυ γίνεται μικροφωνική, κατά την διάρκεια της οποίας, οι μπάτσοι προσηγάσαν 7 άτομα. Την Δευτέρα γίνεται μίσημα στα σχολεία της Κοζάνης και το απόγευμα στην Πτολεμαΐδα.

Καστοριά

Τη Δευτέρα το πρωί έγινε πορεία από μαθητές, περίπου 150-200 άτομα σε κεντρικούς δρόμους της πόλης και έξω από το αστυνομικό τμήμα πετάξαν πέτρες, πορτοκάλια, βάψανε με σπρέι τα περιπολικά και έσπασαν τα τζάμια του αστυνομικού τμήματος. Το βράδυ αναρχικοί έσπασαν την δημοτική αστυνομία (10 άτομα). Την Τρίτη το πρωί έγινε προπαγανδιστική πορεία από τους φοιτητές, περίπου 100-150 άτομα. Το βράδυ έγινε αντιπατιστική πορεία, περίπου 80-100 άτομα, που είχε καλεστεί με τρικάκια με αφητηρία την νομαρχία από αναρχικούς αντιεξουσιαστές και εργάτες, πέρασε από το αστυνομικό τμήμα, τα δικαστήρια. Το βράδυ αναρχικοί βάψανε με σπρέι τα δικαστήρια, την αγροτική τράπεζα και τη Vodafone και έβαλαν φωτιά σε κάδους.

Σέρρες

Την Κυριακή έγινε πορεία 20 ατόμων προς το αστυνομικό τμήμα, όπου γράφτηκαν συνθήματα. Το απόγευμα συγκέντρωση με σκοπό την αντιπληροφόρηση και πορεία σε κεντρικούς δρόμους που προσπάθησε να προσεγγίσει το μπασομέγαρο. Την Δευτέρα μικροφωνική, φυλλάδιο για την ενθέρωση του κόσμου και ανάρτηση πανό. Γίνεται πορεία με 120 άτομα που, μεταξύ άλλων, έβαψε κάμερες και έσπασε την είσοδο του δικαστικού μεγάρου. Την επόμενη μέρα πορεία με μεγάλη συμμετοχή που κατέλαβε το Δημαρχειό, από όπου στάλθηκαν fax σε όλες τις τοπικές εφημερίδες και σε κάποιες πανελλαδικές, στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, σε κάποιους τηλεοπτικούς σταθμούς καθώς και στον πρόεδρο της δημοκρατίας. Την Τετάρτη μικροφωνική για να σπάσει το κλίμα τρομοκρατίας στην πόλη και πορεία από 40-50 άτομα και την Παρασκευή παρέμβαση στην πλατεία Ελευθερίας με πανό. Το Σάββατο έγινε εξόρμηση στην πόλη μοιράζοντας κάλεσμα για την Κυριακή 14 Δεκεμβρίου στο κοινωνικό χώρο Ζερμινάλ όπου και έγινε εκδήλωση με 40 άτομα και συζήτηση για τη συνέχιση του αγώνα.

Πάτρα

Το Σάββατο, μόλις γνωστοποιείται ο θάνατος, γίνεται πορεία 400 ατόμων στη ΓΑΔ Αχαΐας. Την επόμενη μέρα μεγάλη πορεία 2.000 ατόμων, η οποία επιτίθεται στο αστυνομικό μέγαρο και ακολουθούν συγκρούσεις στους γύρω δρόμους. Γίναν 6 συλλήψεις, οι 5 αφέθηκαν ελεύθεροι. Την Κυριακή συγκέντρωση αλληλεγγύης στα δικαστήρια, συγχρόνως πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο όπου συμμετέχουν πολλές χιλιάδες κόσμου. ενώ γίνεται και κατάληψη του τηλεοπτικού σταθμού super B της Πάτρας. Την Τρίτη, μέρα της κηδείας του Αλέξη, γίνεται πορεία με τη συμμετοχή περίπου 3000 ανθρώπων κατά τη διάρκεια της οποίας σπάζονται πολλές τράπεζες. Η πορεία καταλήγει σε πολύωρες συγκρούσεις με τους μπάτσους. Η αστυνομία πνίγει τους γύρω δρόμους στα δακρυγόνα και στα χημικά ενώ παράλληλα κάνει χρήση και πλαστι-

ΟΤΑΝ ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΑΠΟΚΤΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΟ

συνέχεια από σελ 1

Το ποτήρι της μύρας στο μάρ που Ξαναγέμισε «Εχω κάνει μια παραγγελία εδώ και μισή ώρα αλλά το παιδί δεν έχει έρθει»

Τα ράφια στα σούπερ μάρκετ και τα γυαλισμένα πατώματα

«Πού είναι η κοπελιά να αδειάσει το τασάκι;»

Κάτω από το κράνος, μέσα σε ένα αδιάβροχο, οργώνοντας την πόλη με δύο ρόδες

« Θέση 146, πώς μπορώ να σας εξυπηρετήσω παρακαλώ;»

Πίσω από πάγκους, διπλώνοντας ρούχα, ανάμεσα σε διαδρόμους, τακτοποιώντας βιβλία στα ράφια

« Μου φαίνεται λίγο στενό στη μέση»

Μπροστά σε υπολογιστές, απαντώντας τηλεφωνα

Κυκλάκια σε αγγελίες «Ζητείται νεαρή, ζητείται άτομο με προϋπηρεσία»

Και άλλοτε στις ουρές του ΟΑΕΔ

«Σφράγισμα επιταγών Δευτέρα-Τετάρτη-Παρασκευή»

Προγράμματα stage, σεμινάρια, «νέες θέσεις εργασίας»

Πότε εδώ, πότε εκεί. Σε μια διαρκή κίνηση, σε ένα ατελείωτο ψυχοφθόρο stand by.

Πουλώντας όλο μας τον εαυτό, όλη μας τη ζωή για να μπορούμε να επιβιώσουμε. Πάντα παρόντες και πάντα αόρατοι, ξένοι μέσα στην ίδια μας την πόλη.

Και ξαφνικά ένας πυροβολισμός...

- «Τα έμαθες; Τον δολοφόνησαν οι μπάσταρδοι!»

- «Ποιον σκοτώσανε;»

- «Το σκοτώσανε ρε το παιδί!»

Δολοφονία. Βία. Σαν κάτι να θυμίζει αυτή η λέξη. Ναι, θυμίζει...

Το πρωινό ξύπνημα για δουλειά. Τα ένσημα που δεν μου κόλλησαν.

Το ενοίκιο που πρέπει να πληρώσω στις αρχές του μήνα. Το απότομο φρενάρισμα και το ανατριχιαστικό σύρισμα στην άσφαλτο. Τα βράδια που μένω μόνη μου. Το τηλεφώνημα του αφεντικού – θέλει να πάω και αύριο στη δουλειά ρε γαμώτο. Τον αγώνα μου να πάρω τα δεδουλευμένα. Τα καρφωμένα βλέμματα των πελατών στο σώμα μου, καθώς εγώ σερβίρω. Την καταμέτρηση των ενσήμων – βγαίνω άραγε ταμείο; Τις εφημερίδες με τις αγγελίες. Το ρολόι στη δουλειά που φαίνεται σταματημένο και το καινούριο αυτοκίνητο του αφεντικού. Και μέσα σε όλα αυτά ο ήχος του πυροβολισμού. Τον δολοφόνησαν.

Όλοι στους δρόμους ρε. Οργή. Οργή για τη δολοφονία, οργή για τον καθημερινό μας θάνατο.

Συναντιώμαστε στους δρόμους. Φωνάζουμε μαζί συνθήματα. Στήνουμε από κοινού οδοφράγματα. Ξπλώνουμε πλακόστρωτα και γεμίζουμε τις τσέπες μας με πέτρες. Κόβεται η ανάσα όλων μας από τα δακρυγόνα αλλά συνεχίζουμε. Συνεχίζουμε, όλοι εμείς που μέχρι χθες μιλούσαμε διαφορετικές γλώσσες, όλοι εμείς που μέχρι χθες ήμασταν αόρατοι. Συνεχίζουμε, γιατί μετά από αυτή τη συνάντηση τίποτα δεν θα είναι πια ίδιο. Μακριά απ' όλους αυτούς που προσπάθησαν να μας εκπροσωπήσουν, μακριά από τα κόμματα και τα συνδικάτα που μιλούν μια τόσο ξένη και άγνωστη γλώσσα, μακριά απ' όλους αυτούς τους αναλυτές των media που αναρωτιούνται από πού εμφανίστηκαν όλοι αυτοί.

Δεν έχουμε αιτήματα. Όχι, δεν έχουμε. Αγωνιζόμαστε για όλους τους λόγους του κόσμου. Διεκδικούμε τη ζωή που μας κλέβουν καθημερινά. Η βία του μπάτσου που πυροβολεί είναι η συμπύκνωση της βίας που δεχόμαστε κάθε μέρα. Ενάντια σε αυτή εξεγειρόμαστε.

Δεν είμαστε πια σκιές, αν και σαν τέτοιες ξεκινήσαμε...

κών σφαιρών. Μετά από λίγη ώρα κάνουν την εμφάνισή τους τα παρακρατικά καθάρματα, που μαζί με ΜΑΤάδες και ασφαλίτες και με συντονιστή το διευθυντή της ασφάλειας Νταβλούρο επιτίθενται στους διαδηλωτές, αλλά τελικά απωθούνται. Ακολουθεί πογκρόμ από τη μεριά παρακρατικών και μπάτσων. Την Τετάρτη παρόλ' αυτά ο κόσμος κατεβαίνει κατά χιλιάδες (πάνω από 7-8 χιλ.) στην απεργιακή συγκέντρωση. Κατά τη διάρκεια της πορείας προπληκίζονται δύο δημοσιογραφικά συνεργεία, ενώ επίθεση δέχεται και δημοτικός σύμβουλος της ΝΔ, γνωστός για τις ρατσιστικές και αντι-μεταναστευτικές δηλώσεις του. Την Πέμπτη δυναμική πορεία απάντησης στην τρομοκρατία του κράτους και των παρακρατικών τραμπούκων με 5000 άτομα που κατευθύνεται στο μνημείο του καθηγητή Τεμπονέρα. Την Παρασκευή γίνεται συντονιστικό των καταλήψεων στο Παράρτημα και Κατάληψη στον super B από μέλη φοιτητικών συλλόγων. Το Σάββατο, παρά τη βροχή, περισσότεροι από 4000 άνθρωποι συμμετέχουν στην πορεία που μεταξύ άλλων σπάζει το αστυνομικό τμήμα μεταγωγών. Το βράδυ συναυλία στην κατάληψη του Παραρτήματος.

Ξάνθη

Το Σάββατο γίνεται πορεία περίπου 60 ατόμων στην πόλη και σπάζεται ένα μπατακό. Την Κυριακή το πρωί η πορεία με περίπου 400 άτομα πηγαίνει στο Α.Τ. Την επόμενη μέρα γίνεται πορεία από μαθητές το πρωί και ακόμα μια το απόγευμα με συμμετοχή 450 ατόμων προς το Α.Τ. και καταστρέφονται όλες οι τράπεζες στην διαδρομή. Την Τρίτη το πρωί έγινε πορεία προς το Α.Τ. και τη νομαρχία. Εκεί έγιναν επεισόδια με τους μπάτσους. Ακόμα έγινε κατάληψη στο δημοτικό ραδιόφωνο για αντιπληροφόρηση και ενημέρωση. Την Τετάρτη Γενική απεργία και συμμετοχή όλων (1000 άτομα!) σε αυτή. Πορεία προς τη νομαρχία και πάλι συγκρούσεις με τα ΜΑΤ. 5 άτομα στο νοσοκομείο και αργότερα πορεία αντιπληροφόρησης. Την Πέμπτη πορεία μαθητική προς το Α.Τ. Αργότερα και μετά από κάλεσμα της Κομοτηνής πραγματοποιήθηκε πορεία στο κέντρο της πόλης με συμμετοχή 150 συντρόφων από Ξάνθη. Από την αρχή, ασφαλίτες, χρυσαυγίτες-παρακρατικοί και «εξοργισμένοι πολίτες», 200 συνολικά, ακολούθησαν την πορεία και όταν αυτή κατέληξε στην παλιά νομική, επιτέθηκαν στην είσοδο της, 500 άτομα – εγκλωβισμένα στο χώρο του ασύλου – τελικά έφυγαν μετά από πολλές ώρες, αφού πρώτα αποχώρησαν οι σύντροφοι της Ξάνθης. Την Παρασκευή και το Σάββατο έγιναν κινήσεις αντιπληροφόρησης για τα γεγονότα της Κομοτηνής και την Κυριακή πορεία για να σπάσει η τρομοκρατία που σπέρνουν οι παρακρατικοί μηχανισμοί.

Μυτιλήνη

Το Σάββατο 6/12 γίνεται πορεία με περίπου 200 άτομα. Κατέληξε στο αστυνομικό τμήμα όπου πετάχτηκαν μπουγιές και σπάστηκαν 4 ασφαλίτικα. Την Κυριακή 7/12 πορεία με περίπου 250 ανθρώπους στο κέντρο της πόλης, όπου μεταξύ άλλων σπάστηκαν τράπεζες, και το υπουργείο. Τη Δευτέρα 8/12 καταλήψεις σε όλες τις σχολές. Την Τρίτη 9/12 πορεία με περίπου 1000 ανθρώπους. Στο τμήμα οι μαθητές επιτέθηκαν με αυγά και πέτρες στους μπάτσους. Σπάστηκαν τα τζάμια του ισογείου του τμήματος και του φυλακίου. Οι μπάτσοι έριξαν ασφυξιογόνα και προσήγαγαν έναν μαθητή ο οποίος τελικά αφέθηκε. Την Τετάρτη 10/12, ημέρα γενικής απεργίας, πορεία 200-300 περίπου ανθρώπων ξεχωριστά από ΠΑΜΕ και ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. Την Πέμπτη 11/12 μικροφωνική και παράσταση δρόμου στην κεντρική πλατεία. Την Παρασκευή 12/12 πορεία με 200-300 άτομα. Τη Δευτέρα 15/12 κατάληψη 3 ραδιοφωνικών σταθμών ως κίνηση αντιπληροφόρησης.

Γιάννενα

6/12/08 πορεία προς το αστυνομικό μέγαρο και σύγκρουση με πέτρες προς τους μπάτσους και οχήματα μπάτσων και επίθεση στο μηχανοστάσιο (1 τραυματίας συνοριοφύλακας στο μάτι, πολλές υλικές ζημιές). 7/12/08 πορεία στο κέντρο της πόλης με σπασίματα σε όλες τις τράπεζες της Αβέρωφ μικροσυγκρούσεις με μπάτσους (έναν μικροτραυματισμός στο μάτι συντρόφου). 8/12/08 πορεία στο κέντρο της πόλης, συγκρούσεις με πέτρες και σπασίματα τραπεζών. 9/12/08 πορεία στην πόλη, συγκρούσεις με μπουκάλια, πέτρες και μικροεπιθέσεις σε 2 τράπεζες (οι μπάτσοι οδήγησαν το μπλοκ μέχρι την Δόμολη, έριξαν χημικά μέσα στη Δόμολη). 10/12/08 πορεία της ΓΣΕΕ, αναρχικό μπλοκ ειρηνικής αντιπληροφόρησης. 12/12/08 κατάληψη αντιπληροφόρησης στο δημαρχείο από αναρχικούς. Πορεία καλεσμένη από αναρχικούς αντιεξουσιαστές, κάψιμο σημαίας.

Κομοτηνή

Από το βράδυ του Σαββάτου μέχρι και την Τετάρτη 10/12 γίνονται κάθε μέρα πορείες. Τις δύο πρώτες μέρες οι πορείες κατευθύνονται στην αστυνομική διεύθυνση, η οποία δέχεται και επίθεση. Επίθεση δέχονται επίσης η Νομαρχία κι ένα υποκατάστημα της εθνικής τράπεζας. Τη Δευτέρα 8/12 πραγματοποιείται πορεία, πολύ μαζική για τα δεδομένα της πόλης. Την επόμενη μέρα γίνεται μαθητική, αλλά και φοιτητική πορεία, η οποία επιτίθεται σε διμοιρίες έξω από τη Νομική. Ο χώρος γεμίζει ασφαλίτες και παραμένει αποκλεισμένος όλο το βράδυ. Την Τετάρτη 10/12 πραγματοποιείται η προγραμματισμένη πορεία της ΓΣΕΕ. Πριν την απογευματινή πορεία δημιουργείται κλίμα τρόμου από τους γνωστούς-άγνωστους παρακρατικούς με sms που στάλθηκαν σε κινητά τηλέφωνα, ότι δήθεν αναρχικοί θα ρημάξουν την πόλη και καλούσαν τον κόσμο της Κομοτηνής, να δράσει ως πολιτοφυλακή (sic!) και να «προστατέψει» τις περιουσίες του! Στο τέλος της πορείας οι «αγανακτισμένοι»

ΚΑΛΩΣ ΗΡΘΑΤΕ ΣΤΗΝ ΟΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

συνέχεια από σελ. 1

καταστάσεις αποτελούν τμήματα, θραύσματα της κοινής μας ζωής. Άγνωστοι λοιπόν σε μια κοινή έρμη, που ο καθένας λίγο η πολύ προσπαθεί να τη χαζοβολήσει. Ο καθένας μας ένα εγώ ανάμεσα σε πολλά άλλα τέτοια εγώ. Μέχρι και τις πρώτες μέρες του Δεκέμβρη γι' αυτή την κοινωνία ήμασταν αθέατοι. Λες και όλα αυτά που ζούσαμε δεν χωρούσαν πουθενά. Ούτε στις τηλεοράσεις, ούτε στις διακηρύξεις της αριστεράς για συντεταγμένο αγώνα, ούτε πουθενά.

Τις μέρες αυτές η συσσωρευμένη οργή ξεχείλισε τους δρόμους και μετά από σχεδόν μια εικοσαετία διαδοχικών πτώων και οπισθοχωρήσεων, επιτέλους η πλάτη μας ξεκόλλησε από τον τοίχο. Παρά τους τόνους δακρυγόνων που εκτοξεύθηκαν από τις δυνάμεις καταστολής, μπορούμε και αναπνεύουμε πια ελεύθερα. Και αυτά δεν αφορούν μόνο τον κόσμο που κατέβηκε στους δρόμους. Αφορούν και όλους αυτούς που δεν μπόρεσαν να βρεθούν μαζί μας, αλλά καταλαβαίνουν ότι το δικίο είναι με το μέρος μας και μειδιούν με νόημα μαθαίνοντας τα γεγονότα. Αυτές οι ανάσες είναι πολύτιμες για όλους μας, τις χρειαζόμαστε γιατί ήρθε πλέον η σειρά μας να αρχίσουμε να σπρώχνουμε.

Μα ποιοι τελικά είναι υπεύθυνοι για την εξέγερση; Είναι οι εξοργισμένοι μαθητές ή οι μετανάστες δεύτερης γενιάς; Το δυναμικό φοιτητικό κίνημα ή η γενιά των επτακοσίων ευρώ; Το λούμπεν προλεταριάτο ή ο αντιεξουσιαστικός χώρος; Σύντροφοι και εχθροί προσπαθούν εναγωνίως να ορίσουν το υποκείμενο της εξέγερσης, να βρουν τις αντικειμενικές συνθήκες που γέννησαν αυτό το ξέσπασμα, να δώσουν πρόσωπο στο ανώνυμο πλήθος που κατακλύζει τους δρόμους. Ματαιοπονείτε. Η απάντηση είναι απλή: η σύγχρονη κοινωνία είναι η εξέγερση. Και αυτή η διαπίστωση δεν είναι τερατώδης ταυτολογία, είναι ουσία. Οι διαδρομές που κατεβάζουν τον καθένα στο δρόμο είναι πολλές και δαιδαλώδεις, κάθε εξεγερμένος και μια αιτία. Τη στιγμή όμως που τα υποκείμενα συναντιούνται και πράττουν από κοινού, κάτι καινούργιο γεννιέται και αυτό το καινούργιο έχει όνομα. Λέγεται ιστορική πράξη, συλλογική δημιουργία, λέγεται έφοδος. Προσοχή: όλες οι αιτίες είναι πάντοτε παρούσες, μετουσιωμένες όμως πλέον σε μια πράξη αντίστασης. Φυσικά στην εξέγερση συμμετέχουν μαθητές, μετανάστες, φοιτητές, επισφαλείς εργαζόμενοι, πολιτικοποιημένα κομμάτια όπως και πολλοί άλλοι. Η ουσία όμως δε βρίσκεται στο τι είναι όλοι αυτοί, αλλά στο τι γίνονται. Μέσα από την απόφαση να βγουν στο δρόμο, μέσα από τη συνάντηση και την επικοινωνία, την αλληλεγγύη και τη συντροφικότητα, την οργή και την εναντίωση, οι διαδηλωτές γίνονται κύριοι των ζώων τους. Τα μπλοκαρισμένα κέντρα των πόλεων είναι το πεδίο όπου όλες αυτές οι διαφορετικές ταυτότητες συντίθενται, όπου όλοι οι διαχωρισμοί καταρρέουν. Έστω και σημειακά, έστω και για λίγο, έστω και για να ορθωθούν ξανά ανάμεσά μας σε λίγες μέρες. Δεν έχει τόση σημασία αν αυτοί που κλείνουν τους δρόμους, φωνάζουν συνθήματα, μοιράζουν προκηρύξεις, γράφουν στους τοίχους, πετούν πέτρες, κινεί τράπεζες, είναι φοιτητές ή άνεργοι. Τη μέγιστη σημασία έχει το ότι όλα αυτά τα κάνουν, και τα κάνουν μαζί, και αυτό είναι μια νίκη που καμία καταστολή και καμία επιστροφή στην ομαλότητα δεν μπορεί να μας στερήσει. Γιατί τι σημαίνει «μαθητής», «ανασφάλιστος», «μετανάστης», «φοιτητής» στο καπιταλιστικό σύμπαν που καλούμε κόσμο; Δεν είναι απλά διαφορετικά ονόματα για την καταπίεση που όλοι βιώνουμε; Και τι άλλο σημαίνει «εξέγερση» παρά «παίρνουμε τις ζωές μας στα χέρια μας»;

Οι μέρες του Δεκέμβρη δεν ανήκουν σε κανέναν και συγχρόνως ανήκουν σε όλους. Δεν μπορεί να τις οικειοποιηθεί καμία πολιτική παράταξη, κανένας κομματικός μηχανισμός, καμία επαναστατική πρωτοπορία.. Ούτε καν ο αντιεξουσιαστικός χώρος. Οι αναρχικοί βρέθηκαν από την πρώτη στιγμή στο δρόμο κουβαλώντας μαζί τους την οργή και τη συνείδηση, την αποφασιστικότητα και τη γνώση, τις πρακτικές και τα προτάγματα τους. Η πραγματικότητα όμως μας ξεπέρασε και αυτό καλώς συνέβη. Δεν είναι τώρα η στιγμή να μεγαλώσει ο καθένας το μαγαζί του, το βασικό είναι να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε και να συμπράξουμε, να χτίσουμε γέφυρες. Αυτό που ξεδιπλώνεται στις πόλεις της ελληνικής επικράτειας είναι μια κοινωνική εξέγερση και από αυτή έχουμε μόνο να διδαχθούμε. Να αντιληφθούμε τα περιεχόμενα, να μάθουμε για τις νέες μορφές οργάνωσης, να εμπνευστούμε από τις δράσεις.

Αυτό που βγαίνει στο προσκήνιο με τον πιο εκκωφαντικό τρόπο είναι ο ίδιος ο κοινωνικός ανταγωνισμός. Κάθε κοινωνική σύγκρουση αυτής της έκτασης και έντασης είναι εμφυλιοπολεμική. Φέρνει αντιμέτωπα κομμάτια της κοινωνίας με διαφορετικά συμφέροντα, σχέσεις και ιδέες. Αυτή η τραυματική διάσταση της πραγματικότητας φοβίζει, πρέπει να μασκαρευτεί, να γίνει διαχειρίσιμη. Η εξουσία εφευρίσκει τις διαιρέσεις που τη συμφέρουν: καλοί μαθητές – κακοί κουκουλοφόροι, πολίτες σε

αυτοάμυνα – διαδηλωτές σε καταστροφικό αμόκ, πραγματικοί ταξικοί αγώνες – υποκινούμενοι προβοκάτορες. Δεν πείθει. Αναγκάζεται να ρίξει όλα τα χαρτιά της: Επίκληση της εθνικής ενότητας – απομόνωση των εχθρών της δημοκρατίας. Τώρα μάλιστα, έχουμε θέμα. Το ρήγμα υπάρχει και τα θραύσματα του απειλούν την εικόνα της κυριαρχίας. Η δημοκρατία ως κυβερνητική διαχείριση πειθαρχικών εντολών, ως θέατρο σκιών κενό συμβολικής παραγωγής, κοιτάζει το χάος της πραγματικότητας και αυτό της ανταποδίδει το βλέμμα. Χάρτινο τσίρκο το έθνος τους και η δημοκρατία τους κενή νοήματος. Ναι, είμαστε οι εχθροί της δημοκρατίας, οι προδότες του έθνους. Η κοινωνία δεν είναι ενιαία, είναι το πεδίο μιας συνεχούς σύγκρουσης, άλλοτε υπόγειας και άλλοτε όπως τώρα ορατής. Το κράτος δεν είναι μόνο του, είναι μαζί του όσοι αναγνωρίζουν την ιδιοκτησία ως το μόνο που αξίζει να προστατευθεί. Κάθε φορά που οι κοινωνίες αποφασίζουν να μουν στον επιταχυντή της ιστορίας υπάρχουν και αυτοί που προσπαθούν να γαντζωθούν από την εξουσία τους, υπερασπιζόμενοι την ενότητα και συνέχεια του έθνους, το κράτος και την ομαλότητα. Δηλώσεις από το δρόμο ως το κοινοβούλιο. Αυτές τις μέρες τα απολιθώματα της αριστεράς φοβήθηκαν, γιατί ένιωσαν πραγματικά μόνοι, ξεπερασμένοι, γραφικοί. Ο Άνθιμος να συμπορεύεται με την Παπαρήγα αποδίδοντας σε «ξένες» δυνάμεις την εξέγερση. Η ΚΝΕ κλειδώνει τις σχολές για να αποτραπεί η γενίκευση της εξέγερσης. Ο εθνικός κορμός από την αριστερά ως τη δεξιά ΣΥΝασπίστηκε και πήρε θέση. Το τελευταίο καταφύγιο των υπερασπιστών της τάξης και της ασφάλειας ενεργοποιήθηκε μήπως και σώσει την κατάσταση. Είμαστε όμως πολλοί στο δρόμο του αγώνα και θα φροντίσουμε να επιβεβαιώσουμε τους χειρότερους φόβους τους. Να γίνουμε ο καλύτερος δυνατός ανταγωνισμός.

Η έννοια του κινήματος συνδέεται με τη διατύπωση αιτημάτων, με ένα δυνατό θετικό πρόγραμμα που οι εξεγερμένοι θα έπρεπε να υιοθετήσουν, ένα σύνολο θέσεων που θα επέτρεπε την αντιπροσώπευσή τους από τα κόμματα. Αυτή την αγωνία εκφράζει τμήμα της αριστεράς που προσπαθεί να προβάλλει την πτώση της κυβέρνησης ως στόχο που συμπυκνώνει τις επιθυμίες των εξεγερμένων και δίνει προοπτική στους αγώνες τους. Έλα όμως που το σύνολο των επιθυμιών και των πρακτικών όσων βρίσκονται στους δρόμους αρνούνται πεισματικά να χωρέσουν στα προκάλ σχήματα της πολιτικής αντιπροσώπευσης, της κοινωνιολογικής διαχείρισης και της μηντιακής μεσολάβησης. Δεν θεωρούμε βέβαια ότι εμείς βρισκόμαστε σε κάποια προνομιακή θέση σ' αυτή την καταίγδα. Να βραχούμε από αυτή και να μην ξαναστεγνώσουμε. Αυτό θέλουμε. Να μάθουμε απ' αυτούς που συναντούμε στους δρόμους, να ζήσουμε με το μόνο τρόπο που αξίζει στις μέρες μας: Ενάντια στην εξουσία. Για να κατανοήσουμε, πρέπει να αισθανθείς την ασφυξία από τα δακρυγόνα, να σπάσεις τη μοναξιά της συνήθειας, να μοιραστείς τη χαρά της εξέγερσης, να αφήσεις την οργή να σε πνίξει. Είδαμε μορφές αυτοοργάνωσης να κυριαρχούν στο δρόμο, αντιδομές πληροφόρησης να ξεπηδούν μέσα από τον αγώνα, σύμβολα του κράτους, του κεφαλαίου και του θεάματος να καταστρέφονται. Είδαμε κι άλλα πολλά ακόμη που δεν τα φανταζόμασταν και μας ξεπέρασαν. Ευτυχώς. Τα πράγματα τρέχουν με χιλιάδες ταχύτητα και προς χίλιες διαφορετικές κατευθύνσεις. Σε τέτοιες στιγμές το κράτος ως μονοπώλιο της βίας και οι θεσμοί της αντιπροσώπευσης ως μοναδικό διαχειριστές του πεδίου της πολιτικής βρίσκονται σε κρίση. Σε τέτοιες οριακές στιγμές γεννιέται η κοινότητα του αγώνα, πλήρης νοήματος, όχι ως ένα αόριστο σχέδιο για το μέλλον, αλλά ως μια πρακτική του παρόντος. Η πόλη γίνεται ένα πεδίο συνάντησης και πειρατισμού, όπου όλα μοιάζουν δυνατά: Η καταστροφή αυτού του κόσμου και η παραγωγή διαφορετικών αξιών. Η εν σπέρματι δημιουργία μιας νέας τάξης στον αντίποδα της αναπαραγωγής του κυριαρχού. Το τι θα αφήσει πίσω της αυτή η εξέγερση, το τι νέο θα γεννήσει δεν το ξέρουμε. Οι τρόποι με τους οποίους εκτυλίσσεται ανοίγουν ένα πεδίο ενδεχόμενων που θέλουμε να τα ζήσουμε και όχι να τα προβλέψουμε. Σε πιο δύσκολους καιρούς, κάποιοι σύντροφοι έγραψαν: «Είμαστε εντός του μέλλοντος μας». Τούτες τις μέρες και τις νύχτες είμαστε εντός του παρόντος μας. Και δε θέλουμε να φύγουμε απ' αυτό.

ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ, ΝΑ ΔΙΑΔΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ!

συνέχεια από σελ.1

Από το πρώτο βράδυ της δολοφονίας το Μετσόβειο Πολυτεχνείο καταλαμβάνεται από εκατοντάδες ανθρώπους. Στις 8/12 καταλαμβάνεται η ΑΣΟΕΕ. Σε ανακοίνωση στο blog της αναφέρει:

“Ως ένα κομμάτι της κοινωνικής-ταξικής σύγκρουσης η Κατάληψη ΑΣΟΕΕ αποτελεί έναν ανοικτό χώρο για ενημέρωση και συνδιαμόρφωση συλλογικών δράσεων στους δρόμους. Ταυτόχρονα κρίνουμε ως σημαντική την κατάληψη πανεπιστημιακών ιδρυμάτων ως ένα χώρο αναδιοργάνωσης και αυτοοργάνωσης των δυνάμεων μας απέναντι στην κρατική καταστολή έτσι ώστε σε αυτόν τον αγώνα που έχει ξεσπάσει να μην μείνει κανένας μόνος του απέναντι στο κράτος. Γι’ αυτόν το λόγο η Κατάληψη ΑΣΟΕΕ παραμένει ανοικτή και καλεί σε συνέλευση την Δευτέρα 8/12 στις 20:00. Διαμνύουμε προς κάθε κατεύθυνση ότι η κατάληψη θα υπάρχει μέχρι να απελευθερωθεί και ο/η τελευταίος/α συλληφθεί/σα σε κάθε γωνιά της επικράτειας.”

Στη Θεσσαλονίκη καταλαμβάνεται η Σχολή Θεάτρου το ίδιο βράδυ του Σαββάτου μετά από τις συγκρούσεις σε Αριστοτέλους και Εγνατία:

“Μετά την πορεία διαμαρτυρίας στη Θεσσαλονίκη το Σάββατο βράδυ, με αφορμή τη δολοφονία του Αλέξανδρου έγινε κατάληψη από αντιεξουσιαστές, καθώς υπήρχε η ανάγκη της αντιπληροφόρησης στην πόλη. Από την 1η στιγμή τα ΜΑΤ προσπάθησαν να εισβάλουν στην κατάληψη, χωρίς να τα καταφέρουν. Την επόμενη μέρα, μετά από συνέλευση, την κατάληψη ενισχύουν και οι φοιτητές της σχολής, καθώς και άτομα που δεν ανήκουν σε κάποιο συγκεκριμένο πολιτικό χώρο.” (από το blog της κατάληψης).

Η Σχολή Θεάτρου έχει μετατραπεί με επιτυχία σε κέντρο σύγκλησης, ανταλλαγής απόψεων, οργάνωσης δράσεων και συνεχίζει.

Την επόμενη μέρα καταλαμβάνεται ο δικηγορικός σύλλογος όπου πραγματοποιούνται συνελεύσεις, κυρίως από φοιτητές, και λειτουργεί ως κέντρο αντιπληροφόρησης μέχρι την ημέρα της απεργίας (10.12), ενώ ήδη πολλά σχολεία και σχολές ξεκίνησαν πρωτοφανείς καταλήψεις χωρίς αιτήματα.

Στις 12 Δεκέμβρη κόσμος κατέλαβε το Δημαρχείο Αγ. Δημητρίου στην Αθήνα και κάλεσε λαϊκή συνέλευση. Σε κείμενο στο blog της κατάληψης αναφέρουν:

“Έχουμε εξεγερθεί. Λειτουργούμε αμεσοδημοκρατικά γιατί μόνο έτσι μπορούμε να ζήσουμε. Πήραμε τις ζωές μας στα χέρια μας. Θα απαλλαγούμε από τα αφεντικά μας και οι συλληφθέντες από κάθε κατηγορία. Χρησιμοποιούμε το δημόσιο κτίριο σαν ανοικτό κέντρο αντιπληροφόρησης, συνάντησης και συνδιαμόρφωσης λόγου και δράσης των ανθρώπων που μαζικά προσέρχονται, γιατί αποφάσισαν ν’ αλλάξουν ζωή.”

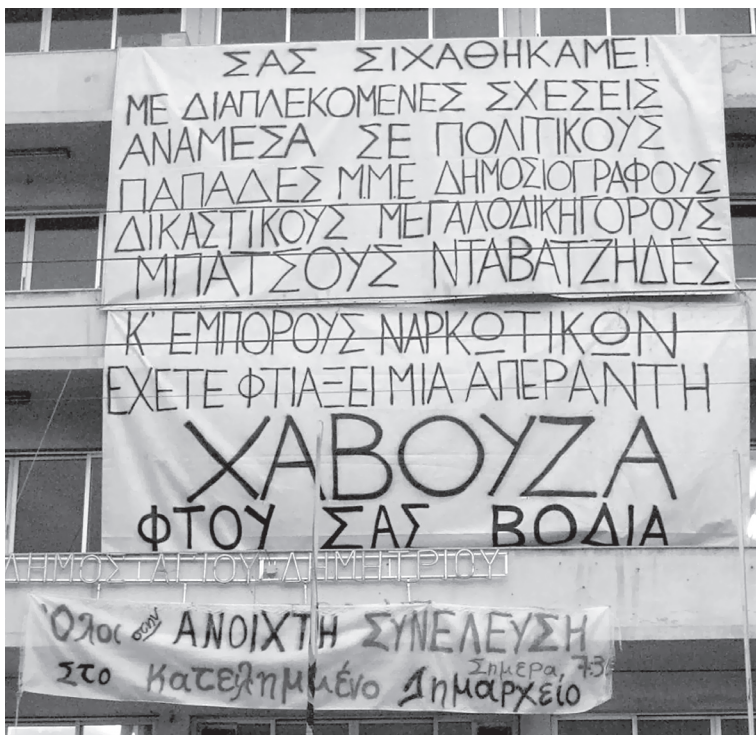
Στην πρώτη συνέλευση συμμετέχουν 300 άτομα. Αποφασίζονται δράσεις, συζητούνται τα γεγονότα των ημερών που πέρασαν, συναντιούνται διαφορετικές γενιές, άνθρωποι από διαφορετικούς κοινωνικούς χώρους, οργανώνονται μαθήματα ελληνικών σε μετανάστες και πολιτιστικά δρώμενα. Ο Σύλλογος Υπαλλήλων Δήμου Αγ. Δημητρίου στηρίζει από την αρχή την κατάληψη του δημαρχείου και συμμετέχει ενεργά στην

περιφρούρησή της. Πρώτη φορά ανοίγει το δημαρχείο – ως πολιτικός χώρος – πραγματικά στην γειτονιά. Δεν χρειάζεται να αναφερθούμε στις αναμενόμενες αντιδράσεις του δημάρχου και των μπάτσων.

Την ίδια μέρα καταλαμβάνεται το παλιό Δημαρχείο-ΚΕΠ στην πλατεία Χαλανδρίου. Σε κείμενο της κατάληψης αναφέρεται:

“Η θλίψη και η οργή που όλοι και όλες νιώθουμε είναι ανώφελο να εκφράζεται κάνοντας ζάπινγκ στον καναπέ μπροστά σε ένα κουτί. Αποφασίσαμε να καταλάβουμε το Παλιό Δημαρχείο-ΚΕΠ στην πλατεία Χαλανδρίου, χώρο διεξαγωγής του δημοτικού συμβουλίου, και να το μετατρέψουμε σε ένα χώρο αντιπληροφόρησης και συζήτησης για περαιτέρω δράσεις. Καλούμε τους κατοίκους του Χαλανδρίου και των γύρω περιοχών σε στήριξη της κατάληψης και σε συμμετοχή σε ανοικτές, ισότιμες και μη χειραγωγούμενες διαδικασίες συνδιαμόρφωσης.”

Καλείται λαϊκή συνέλευση καθημερινά στις 19.00. Ενώ στηρίζονται διάφορες δράσεις και κινητοποιήσεις.

Την Δευτέρα 15/12 καταλαμβάνεται το δημαρχείο των Συκεών στην Θεσσαλονίκη. Καλείται λαϊκή συνέλευση το απόγευμα της ίδιας μέρας. Το κεντρικό πανό απαιτεί την απελευθέρωση όλων των κρατούμενων.

Αυτό που έχει σημασία είναι αυτά τα φωτεινά παραδείγματα να διαδοθούν όσο περισσότερο γίνεται. Να αρχίσουν οι άνθρωποι να παίρνουν τις τύχες τους στα χέρια τους. Να αμφισβητηθεί στην πράξη η λογική της αντιπροσώπευσης, της μετάθεσης ευθυνών, του κομματικού βολέματος. Τώρα είναι η ώρα. Τώρα που τίποτα δεν είναι όπως πριν.

Οι καταλήψεις που ξεκίνησαν αυθόρμητα σε πολλούς πανεπιστημιακούς και άλλους χώρους – όχι απαραίτητα από φοιτητές – παρέχουν τη δυνατότητα της συνάντησης. Όμως δεν μας χωράνε πια. Για αυτό καταλαμβάνουμε Δημαρχεία, άδεια σπίτια, δημόσια κτίρια και τα μετατρέπουμε σε χώρους συνάντησης και οργάνωσης. Θα πρέπει να δημιουργηθούν κι άλλοι τέτοιοι τόποι, να απελευθερωθούν και άλλοι χώροι, να δημιουργηθούν νέα σημεία επικοινωνίας και αντίστασης. Οι αναρχικές καταλήψεις να ανοίξουν όσο περισσότερο γίνεται προς τις γειτονιές τους. Τα σχολεία να κλείσουν και να μετατραπούν από τα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια σε χώρους ζύμωσης γύρω από το περιεχόμενο της καπιταλιστικής-εθνικής εκπαίδευσης και τις δυνατότητες ανατροπής της. Να μπλοκαριστούν οι χώροι εργασίας από τους εργαζόμενους και να συζητηθεί το νόημα της εργασίας σήμερα. Να μεταφερθεί η ιδέα της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης σε κάθε χώρο συλλογικοποίησης. Δε χρειαζόμαστε τα αφεντικά, δε χρειαζόμαστε τους καθοδηγητές, δε χρειαζόμαστε τους αντιπροσώπους. Να αρχίσουμε να ζούμε τον κομμουνισμό. Να αρχίσουμε να ζούμε την αναρχία.

Να δημιουργήσουμε τις κομμούνες του μέλλοντός μας

απομονώνουν την πορεία στη Νομική. Γνωστοί κατασπυγμάτρες, μπράβοι, ΚΥΠατζίδες, παράγοντες της τοπικής αυτοδιοίκησης, χρυσαυγίτες, εκδότες τοπικών φυλλάδων απάρτιζαν την άθλια πομπή. Οι φοιτητές πραγματοποίησαν συνέλευση στην οποία παρεμβαίνει ο νομάρχης και μέλη του δημοτικού συμβουλίου για να τους εγγυηθούν την ασφαλή αποχώρησή τους! Αυτή γίνεται έπειτα από 4 ώρες και αφού οι αγανακτισμένοι διαλύθηκαν.

Βόλος

Την πρώτη μέρα της εξέγερσης γίνεται πορεία 150 ατόμων η οποία κάνει επίθεση στο Α.Τ. Αγ.Νικολάου. Την Κυριακή 7/12 πορεία 1000 ατόμων στο κέντρο της πόλης με προορισμό την Ασφάλεια. Γίνονται συγκρούσεις σώμα με σώμα με τους μπάτσους. Σπάζονται τα τζάμια των δικαστηρίων. Η πορεία φτάνει στο Εργατικό Κέντρο Βόλου όπου προπηλακίζονται ο νομάρχης, ο μητροπολίτης και ο Σούρλας – αντιπρόεδρος Βουλής. Μετά η πορεία συνεχίζει και σπάζονται 17 τράπεζες και όχημα της δημοτικής αστυνομίας. Την επόμενη μέρα ανεξάρτητο αμεσοδημοκρατικό συνοριστικό μαθητών πραγματοποιεί συγκέντρωση 1500 ατόμων. Γίνεται κατάληψη σχολείων και σχολών. Την Τρίτη 9/12 πραγματοποιείται πορεία 300 μαθητών. Το απόγευμα παρά τις φήμες ότι έρχονται λεωφορεία από άλλες πόλεις με «ταραξίες» από τα τοπικά ΜΜΕ, γίνεται πορεία 5000 ατόμων. Σπάζονται τράπεζες, γίνεται επίθεση στα δικαστήρια. Η πορεία πηγαίνει στην ασφάλεια, όπου φεύγουν πέτρες στα ματ. Στα γύρω τετράγωνα από το θόλο μέχρι το τμήμα στήνονται οδοφράγματα και πολιορκείται το τμήμα για 3 ώρες. Προκαλούνται φθορές σε αυτοκίνητα από πέτρες και δακρυγόνα που πετάνε τα ματ και οι ασφαλίτες προς τους διαδηλωτές. Προσάγεται ένα άτομο και αφήνεται λίγες ώρες μετά χωρίς να συσταθούν κατηγορίες σε βάρος του. Την Τετάρτη 10/12 πραγματοποιείται η πορεία της ΓΣΕΕ ΑΔΕΔΥ με συμμετοχή κι άλλου κόσμου. Νεράτσια πετώνται στα γραφεία της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Προσάγονται δέκα άτομα ενώ πηγαίνουν στο κέντρο της πόλης. Οι τέσσερις από αυτούς αφήνονται ελεύθεροι, οι πέντε που είναι ανήλικοι περνάνε τακτική δικάσιμο τον Φλεβάρη, ενώ ο τελευταίος δικάζεται την Παρασκευή. Την Πέμπτη γίνεται προπαγανδιστική πορεία 100 ατόμων για την πορεία της επόμενης μέρας. Την Παρασκευή μαζεύεται κόσμος στα δικαστήρια και γίνεται πορεία 400 ατόμων προς το Α.Τ. όπου δακρυγόνα διαλύουν την πορεία. Την Κυριακή 14/12 γίνεται πορεία 600 ατόμων. Σπάζονται τα γραφεία της ΝΔ και γίνονται επιθέσεις σε τράπεζες και στα δικαστήρια.

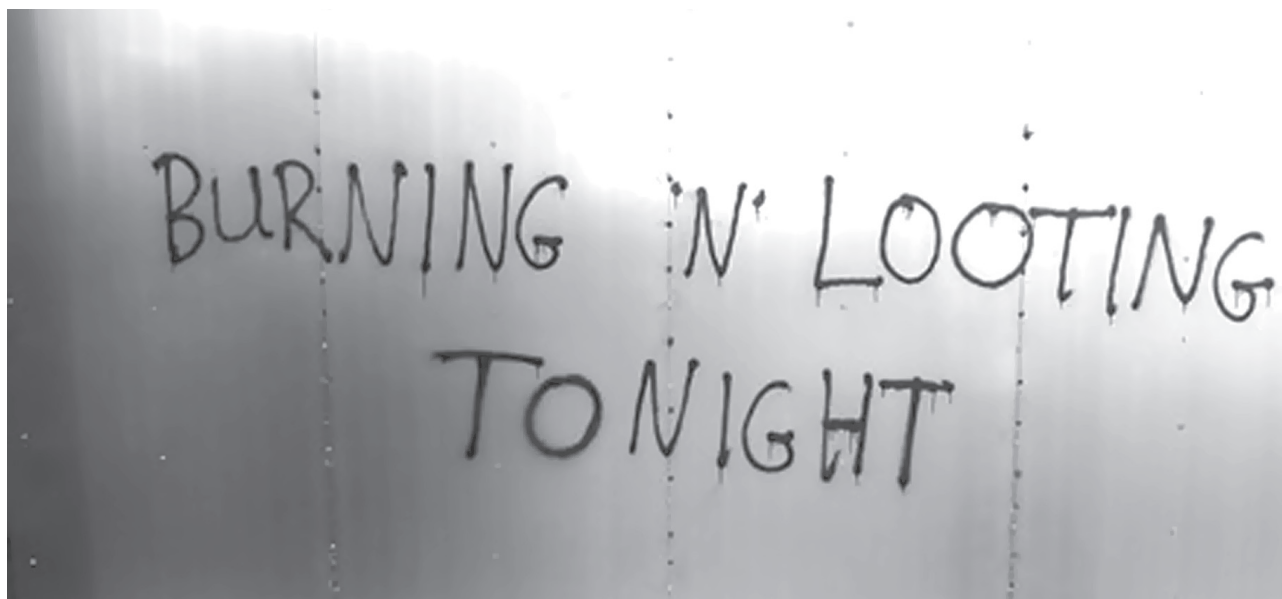
Ηράκλειο

Το Σάββατο περίπου τριακόσιοι διαδηλωτές πραγματοποιούν πορεία στο κέντρο, σπάζονται τα δικαστήρια και το Α.Τ. στα Λιοντάρια. Κατά τη διάρκεια της νύχτας πραγματοποιούνται εμπρηστικές επιθέσεις σε τράπεζες. Την Κυριακή γίνεται πορεία 700 ατόμων στο κέντρο της πόλης και σπάζονται τράπεζες ενώ ξαναεπιτίθενται στα δικαστήρια και το Α.Τ. Ακολουθούν συγκρούσεις. Την Δευτέρα γίνεται μαθητική πορεία με περίπου 1000 άτομα. Στο τέλος της πορείας περίπου 100 μαθητές συγκρούονται με τους μπάτσους. Πάνω από 1000 άτομα μαζεύονται στα Λιοντάρια με συγκρουσιακές διαθέσεις. Ακολουθεί πολύωρη μάχη σε όλο το κέντρο του Ηρακλείου. Ταυτόχρονα μάχες σε Λιοντάρια, πάρκο Θεοτοκοπούλου και παραλιακή. Οι μπάτσοι ρίχνουν βροχή δακρυγόνα και ασφυξιογόνα και οι εξεγερμένοι απαντούν με πέτρες, ξύλα και μολότοφ. Την Τρίτη το πρωί «ειρηνική» πορεία περίπου 1000 ατόμων. Το βράδυ πορεία στο κέντρο με λίγο περισσότερο κόσμο από τη Δευτέρα. Καίγονται όλες οι τράπεζες κατά μήκος της πορείας, οι μπάτσοι επιτίθενται στην πλ. Ελευθερίας και οι εξεγερμένοι απαντούν με μολότοφ και πέτρες. Επίθεση με μολότοφ στα δικαστήρια. Η πορεία διαλύεται στα Λιοντάρια σε διάσπαρτες ομάδες. Η εφορία καίγεται. Το προσωπείο της δημοκρατίας πέφτει καθώς όλο το βράδυ μπάτσοι, μπράβοι και ασφαλίτες (μερικοί εκ οποίων φορούν κουκούλες) σέρνονται στα στενά, δέρνοντας και συλλαμβάνοντας κόσμο.

Χανιά

Το Σάββατο το βράδυ έγινε αυθόρμητη συγκέντρωση περίπου 130 ατόμων στο κέντρο των Χανίων και πορεία προς το μπαρσομέγαρο όπου έγινε επίθεση με πέτρες στις δυνάμεις καταστολής. Σπάστηκαν τράπεζες, το ταχυδρομικό ταχυδρομείο, ο Ο.Α.Ε.Δ., το φαρμακείο του νομάρχου, ο Ο.Τ.Ε. και τα κεντρικά εκδοτήρια της Α.Ν.Ε.Κ. Την Κυριακή έγινε πορεία, με πολύ περισσότερο κόσμο η οποία κατέληξε στο μπαρσομέγαρο. Εκεί ήταν παρατεταγμένοι οι μπάτσοι, στήθηκαν οδοφράγματα και ξεκίνησαν συγκρούσεις. Την Δευτέρα εκατοντάδες μαθητές, αφού απέκλεισαν το κέντρο της πόλης, κατευθύνθηκαν προς το μπαρσομέγαρο, όπου έκαναν επίθεση προκαλώντας μικρές ζημιές στο κτίριο. Το απόγευμα της Δευτέρας έγινε η πιο μεγάλη και δυναμική πορεία που έχει γίνει στα Χανιά εδώ και πολλά χρόνια. Τουλάχιστον 2000 άτομα κατευθύνθηκαν προς το τμήμα όπου συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ. Συνέχισαν προς την πλατεία δικαστηρίων όπου στήνονται εκ νέου οδοφράγματα. Γίνονται επιθέσεις σε τράπεζες, στη νομαρχία, το ΚΕΠ, τα δικαστήρια και μια λέσχη των μπάτσων πίσω απ αυτά, στον ΟΤΕ. Αξιοσημείωτη είναι η σύνθεση του κόσμου που συμμετείχε στα γεγονότα της Δευτέρας. Από 13 μέχρι 60 χρονών και από καθωσπρέπει κυρίως μέχρι κάκουρες των Χανίων έσπαγαν με μανία τις τράπεζες. Το Σάββατο ξεκίνησε πορεία και κατέληξε σε κατάληψη του ραδιοφωνικού σταθμού max fm με σκοπό την αντιπληροφόρηση.

ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΕΙΝΑΙ/ ΜΑΧΕΣ ΔΙΝΕΙ/ ΠΟΤΕ ΚΑΙΕΙ/ ΠΟΤΕ ΜΙΛΑΕΙ

Δύσκολο και άχαρο το έργο της αποτίμηση των πτυχών ενός κοινωνικού αγώνα όταν αυτός βρίσκεται σε εξέλιξη και ακόμη δυσκολότερο, όταν αυτός ο αγώνας έχει τα χαρακτηριστικά μιας γενικευμένης εξέγερσης. Ποιος να αποτομήσει μια συνολική καταμέτρηση των καταγλιωτικών γεγονότων ή, ακόμη δυσκολότερα, ποιος να διακρίνει αυτές τις πολύμορφες και προερχόμενες από διαφορετικά κοινωνικά στρώματα δράσεις σε «σημαντικές» και «μη σημαντικές», σε «κινηματικές» και «προβοκατόρικες», σε «προωθητικές του επαναστατικού προτάγματος» και «αντιδραστικές»...

Εύλογος ο προβληματισμός. Το πρόβλημα όμως είναι ότι όσο εμείς θα μοιραζόμαστε αυτόν τον προβληματισμό, χιλιάδες άλλοι καλοθελητές, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, μπάτσοι, παπάδες, νοικοκυραίοι, κάνουν τη δική τους αποτίμηση και προσπαθούν να γράψουν τις τελευταίες λέξεις για αυτήν την εξέγερση, σμιλεύοντας την ταφόπλακά της, σίγουρα πολύ πριν την ώρα της.

Ας δούμε λοιπόν προσεκτικά τι συμβαίνει γύρω μας...

Την ώρα που κατεβαίνουν στο δρόμο οι μαθητές, οι φοιτητές, οι αναρχικοί, οι εργαζόμενοι, οι μετανάστες, οι κουλιγκάνοι, οι συνειδητοί επαναστάτες, οι λούμπεν προλετάριοι, όλοι αυτοί και όλες αυτές με τις ξεχωριστές τους ιδιότητες, χωρίς καθόλου ιδιότητες ή με όλες τις ιδιότητες μαζί, την ώρα λοιπόν που όλοι αυτοί εξεγείρονται, ένας επικοινωνιακός πόλεμος μαίνεται. Ένας πόλεμος που αφορά τους πάντες, ακόμη και τα πιο συντηρητικά κομμάτια αυτής της κοινωνίας. Πρόκειται για έναν στοιχειώδη κανόνα του δημοκρατικού παιχνιδιού, έναν κανόνα που η εξουσία συνήθως επιλέγει να τηρήσει. Το σκίμα είναι σχετικά απλό: Για να λειτουργήσει με επιτυχία η καταστολή, απαιτείται πέρα από την τυπική νομιμότητα και ένα υπόστρωμα πολιτικής νομιμοποίησης. Γι αυτό λοιπόν, την ώρα που κάποιοι και κάποιες από τους εξεγερμένους, εισπράττουν την εκδίκηση της εξουσίας και οδηγούνται με συνοπτικές διαδικασίες ενέργειες στη φυλακή, οι ιδιωτικοί και δημόσιοι μηχανισμοί χειραγώγησης (ΜΜΕ, κόμματα, φορείς, κλπ) σπεύδουν να προσφέρουν την απαραίτητη ιδεολογική κάλυψη αναλαμβάνοντας το πολύτιμο έργο του αποπροσανατολισμού της κοινής γνώμης από τον πυρήνα της εξέγερσης και της προβολής των υποτιθέμενων ολέθριων κοινωνικών και οικονομικών συνεπειών της εξέγερσης, συνεπειών που υποτίθεται ότι θα επιβαρύνουν κυρίως τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα.

Την ίδια στιγμή, και στην ίδια ακριβώς κατεύθυνση αυτού του βρώμικου ιδεολογικού πολέμου, διαβάζουμε στις εφημερίδες ότι ιστορικές μορφές της Αριστεράς, μας απαγορεύουν εμάς τους κουκουλοφόρους να λεγόμαστε «κίνημα» και να συνδεόμαστε με τους πρωϊκούς αγώνες του παρελθόντος. Ότι ήρθε ο καιρός να τραβήξει η κοινωνία τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στις ειρηνικές και τις βίαιες διαδηλώσεις, και ότι όσοι δεν καταλάβατε πρέπει να χειροκροτάτε τους μαθητές και να απομονώνετε τους βανδάλους... (και στην ίδια εφημερίδα, μόλις γυρνάμε σελίδα οδηγούμεθα στην παράνοια, διότι διαβάζουμε ότι, σύμφωνα με μια άλλη άποψη, αυτή η ίδια Αριστερά, εμάς τους κουκουλοφό-

ρους μας υποθάλλει, και μας καϊδεύει τα αυτιά - και είναι βέβαια απορίας άξιον πώς το κάνει αυτό, αφού τα αυτιά είναι κάτω απ' την κουκούλα).

Πριν προχωρήσουμε στον εντοπισμό κάποιων χονδροειδών σημείων του επικοινωνιακού πολέμου γύρω από τις καταστροφές, ας κάνουμε ένα πράγμα ξεκάθαρο: Δεν θεωρούμε ότι έχουμε καμία υποχρέωση να απολογηθούμε απέναντι σε κανέναν για τις συνέπειες μιας κοινωνικής εξέγερσης, ακόμη κι αν αυτή θέλει να καταστρέψει εντελώς έναν ολόκληρο κόσμο, χτισμένο πάνω στην εκμετάλλευση. Ούτε και σκοπεύουμε να μπούμε σε οποιαδήποτε συμπληρωματική λογική, σε οποιαδήποτε «ζύγιση» των καταστροφών με αντίβαρο τις κρατικές δολοφονίες. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΠΟΤΕ που να συμπληφίζεται με τη ζωή που αφαιρέθηκε και αυτό δεν είναι μια γενικόλογη διατύπωση ενός αφηρημένου συναισθηματικού ουμανισμού αλλά μια ξεκάθαρη πολιτική θέση απέναντι στην εξουσία: Ο 15χρονος μαθητής δεν σκοτώθηκε σε τροχαίο ατύχημα. Ο θάνατός του είναι η απόλυτη και ολοκληρωτική προβολή της κρατικής βίας στο πεδίο της πραγματικής ζωής. Ακόμη κι αν δεχόμασταν - κάνοντας βέβαια μία τρομακτική αφαίρεση - ότι αυτός ήταν ο μόνος λόγος της εξέγερσης, ακόμη και ως τέτοιος θα άξιζε να «ζυγιστεί» με την ολοσχερή καταστροφή αυτού του σάπιου και δολοφονικού συστήματος.

Ωστόσο, τέτοια ολοσχερής καταστροφή, η οποία μάλιστα θα επιφέρει ολέθριες συνέπειες και θα εξοντώσει τους φτωχούς και αδυνάτους, δεν υπήρξε ποτέ... και ως ουρλιάζουν όσο θέλουν τα ΜΜΕ περί του αντιθέτου...

Δύο είναι τα βασικά επικοινωνιακά αναχώματα που χρησιμοποιήθηκαν τις τελευταίες ημέρες σε σχέση με τις κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες των καταστροφών και στα οποία ταμπουρώθηκαν οι αλήτες εντολοδόχοι της εξουσίας. Οι χιλιάδες χαμένες θέσεις εργασίας των απλών πολιτών και οι τεράστιες καταστροφές της περιουσίας των μικροϊδιοκτητών.

Το πρώτο ανάχωμα αποτελεί μία σχετικά καινούρια συνταγή. Μια συνταγή που συμβαδίζει θαυμάσια με την οικονομική κρίση και έρχεται να ρίξει «ολίγη από ταξικότητα» στην αντιδραστική σούπα, λύνοντας ταυτόχρονα τα χέρια των μικρών και μεγάλων καπιταλιστών στους αντεργατικούς χειρισμούς τους. Πρόκειται για μια απλοστατη προσπάθεια μετακύλισης των συνεπειών της οικονομικής κρίσης από τα αφεντικά στους εργαζόμενους, με ταυτόχρονη χρήση του εσωτερικού εχθρού και των εξωγενών παραγόντων (ΚΚΕ και ΛΑΟΣ έβαλαν μέχρι και τους αμερικάνους στο κόλπο). Και έτσι φτάσαμε ο δημόσιος διάλογος (ο ούτως ή άλλως φρικτά μεσολαβημένος) να μετατίθεται από το ζήτημα της κατάφορης και πασιδηλης κοινωνικής αδικίας στη συζήτηση για τις περίφημες 2.500 θέσεις εργασίας των λίαν προσεχώς αναξιοπαθούντων ανέργων... Αλλά ακόμη κι αυτές οι 2.500 θέσεις εργασίας είναι άγνωστο γιατί

θεωρήθηκε ότι «κάθικαν». Μια έντιμη διατύπωση για έναν σοβαρό αστό δημοσιογράφο (...) θα μπορούσε να είναι ότι 2.500 εργαζόμενοι (αν ήταν τόσοι), δεν μπόρεσαν την επόμενη μέρα να πάνε στις δουλειές τους. Μάλιστα. Ενδεχομένως και για δύο ή και για δέκα μέρες, όσες τέλος πάντων χρειάστηκαν για να επισκευαστεί το καθημερινό τους κάτεργο. Αν όμως αυτές οι χαμένες ημέρες έμειναν απλήρωτες από τα αφεντικά, αυτό δεν μπορεί να αποδοθεί στους εξεγερμένους, όπως δεν θα μπορούσε ένας ασθματικός στα Εξάρχεια να κατηγορήσει τους διαδηλωτές ότι προκαλούν με τις πράξεις τους την αλόγιστη χρήση χημικών από την Αστυνομία... (βέβαια το αναμένουμε ΚΑΙ αυτό). Το γεγονός επίσης ότι διάφορα λαμόγια του εμπορίου, παρ' όλες τις αποζημιώσεις που ήδη άρρισαν να δίνονται από το κράτος και παρ' όλες τις αποζημιώσεις που θα πάρουν από τις ασφαλιστικές εταιρίες, θα βρουν την ευκαιρία να ξεφορτωθούν τους εργαζόμενους τους χωρίς να πληρώσουν ούτε ευρώ για αποζημίωση απόλυσης, σίγουρα δεν έχει σχέση με καμία εξέγερση και με καμία καταστροφή... (σ.σ. Άσε που είτε το θέλουμε όχι, μετά τις καταστροφές ο καπιταλισμός μπαίνει σε κίνηση και βρίσκει τις ισορροπίες του: Η Ναυτεμπορική υπολογίζει ότι οι ασφαλιστικές εταιρίες θα πληρώσουν σε αποζημιώσεις περισσότερα από 50 εκατομμύρια ευρώ. Ως εκ θαύματος το Εμπορικό Επιμελητήριο αρχικά υπολόγιζε στο ίδιο ύψος της ζημιάς...)

Το δεύτερο ανάχωμα του επικοινωνιακού πολέμου, αυτό της κατεστραμμένης μικροϊδιοκτησίας του αναξιοπαθούντος βιοπαλαιστή, είναι μια παλιά δοκιμασμένη συνταγή για τη δημιουργία αρνητικού κλίματος ενάντια στους κοινωνικούς αγώνες. Και δεν είναι τυχαίο ότι και αυτό εμπεριέχει πάντοτε μια ελαφρά μυρωδιά ταξικού επιχειρήματος. Αν λοιπόν προσπαθήσουμε να αντιπαρεταθούμε σ' αυτό το ανάχωμα, πέρα από την επιστράτευση κάποιου ταϊγάτου γενικής απαξίωσης της ιδιοκτησίας (τηρώντας την αναλογία από τον Προυντόν, θα λέγαμε π.χ. ότι «η μικροϊδιοκτησία είναι μικροκλοπή») οφείλουμε να επισημάνουμε ότι δεν υπάρχει σαφής ορισμός ούτε για το «μικρομάγαζο» στη Βουκουρεστίου ούτε για το μικρό πλην τίμιο αφεντικό της Πατσίων. Και τέλος πάντων ναι, έγιναν ΠΟΛΛΕΣ καταστροφές, και μάλιστα κάποιες από αυτές θα έγιναν και σε μικρομάγαζα (Είπαμε: ΕΧΟΥΜΕ ΕΞΕΓΕΡΣΗ). Ωστόσο, στα γεγονότα αυτού του Δεκεμβρίου υπήρξαν δύο σαφέστατα δεδομένα που αλλοίωσαν σε τραγικό βαθμό την πραγματική εικόνα των καταστροφών: α) Ότι διάφοροι εμπορικοί κολοσσοί «υποβίαστηκαν» σε μικρομάγαζα, όπως για παράδειγμα οι αλυσίδες των Fast Food (σκατά φαί - σκατά ζωή) οι οποίες βαφτίστηκαν χαριτωμένα «καταστήματα εστίασης» και β) Ότι στον απολογισμό των ζημιών, καταγράφηκαν στον ίδιο κατάλογο οι πολυεθνικές που κάρκιν ολοσχερώς με διάφορα μαγαζιά που είχαν ένα - δύο σπασμένα τζάμια, με αποτέλεσμα να προκύψει αυτή η περίφημη λίστα που έκανε το γύρο των καναλιών και μιλούσε για 400 και πλέον κατεστραμμένα μικροκαταστήματα...

Αφήνοντας ωστόσο τη λάσπη, και γυρίζοντας στα δικά μας αναχώματα, μετράμε τα «κέρδη» αυτού του αγώνα που ακόμα συνεχίζεται: συνείρεση, αλληλεγγύη, αυτοθέσμιση, πολύμορφη δράση. Κοιτώντας όμως κι εκεί απέναντι, εκεί που έχουμε συνηθίσει να βλέπουμε μόνο τα αναχώματα του εχθρού, μέσα από όλα αυτά τη σαπίλα, ίσως δούμε κάτι να ακνοφέγγει. Αν γίνουμε λίγο πιο παρατηρητικοί, ίσως μπορέσουμε να δούμε ότι όλη αυτή η φιλολογία για τις καταστροφές της μικροϊδιοκτησίας, φαίνεται να αφήνει πίσω της ένα αμυδρό, αλλά σαφές υπονοούμενο. Αυτή η διαρκής αναφορά στην περιουσία του κακομοίρη του βιοπαλαιστή και η σχετική σιωπή για τις καταστροφές στις τράπεζες και τις πολυεθνικές, ίσως υποδηλώνει μία γενικευμένη δυσαρέσκεια νέου τύπου. Ίσως υποδηλώνει μια υπέρπουσα απαξίωση ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ της μεγάλης ιδιοκτησίας, η οποία φαίνεται να θεωρείται, για το σύνολο σχεδόν της κοινωνίας, ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ στους χαλεπούς καιρούς που ζούμε. Ποιος ξέρει... Ίσως αυτή να είναι η αρχή για την απαξίωση της ιδιοκτησίας στο σύνολό της. Ενδεχομένως αυτή η απλή, γενικόλογη ίσως και λαϊκιστική απαξίωση της μεγάλης ιδιοκτησίας, να καταγραφεί στο μέλλον ως ένα από τα μεγάλα «κινηματικά κέρδη» αυτής της εξέγερσης. Όπως με τον ίδιο τρόπο, ενδέχεται να καταγραφεί, ως ένα ακόμη τέτοιο «κέρδος» αυτής της εξέγερσης, η απλή και αυθόρμητη πλέον αποτύπωση στον καθημερινό λόγο των ανθρώπων, αυτού του παλιού συνθήματος που όλους μας ενώνει, του «ΜΠΑΤΣΟΙ, ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ, ΔΟ-ΛΟ-ΦΟΝΟ!».

ΑΝΤΙΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

Το βράδυ του Σαββάτου 6/12/08

Οι κρατικοί δολοφόνοι περιπολούσαν σε κεντρικό δρόμο των Εξαρχείων, όταν δέχτηκαν λεκτικούς διαπληκτισμούς από τον κόσμο. Λίγο αργότερα μπάτσοι επιστρέφουν στο σημείο και ένας από αυτούς, ο Επαμεινώνδας Κορκονέας, έβγαλε το όπλο του και πυροβόλησε εν ψυχρώ τον Αλέξη, ο οποίος μεταφέρθηκε αργότερα νεκρός στον Ευαγγελισμό. Αμέσως μετά το κέντρο της Αθήνας κατακλύστηκε από μπάτσους και κλούβες, ενώ ο κόσμος συγκεντρώθηκε στον Ευαγγελισμό όπου απώθησε την είσοδο των μπάτσων μέσα στο νοσοκομείο. Λίγο αργότερα τα ΜΑΤ κάνουν επίθεση στην πλατεία Εξαρχείων και στους γύρω δρόμους που είναι γεμάτοι με οδοφράγματα και γίνονται συγκρούσεις. Κόσμος από όλη την Αθήνα κατευθύνεται για στο Πολυτεχνείο.

Αργότερα το βράδυ πραγματοποιούνται συγκρούσεις έξω από το Πολυτεχνείο καθώς και αυθόρμητη πορεία που χτυπήθηκε από τα ΜΑΤ ενώ έχουν καταληφθεί επίσης η ΑΣΟΕΕ και η Νομική. Ταυτόχρονα γενικεύονται οι συγκρούσεις στην Ερμού και κόσμος επιτίθεται στο Α.Τ. Ακροπόλεως. Τις πρώτες πρωινές ώρες οι συγκρούσεις εξαπλώθηκαν

και στην Πάντειο.

Κυριακή 7/12/2008

13.00: Στο Μουσείο, επί της οδού Πατσίων, συγκεντρώνονται χιλιάδες πολίτες για να ξεκινήσει διαδήλωση διαμαρτυρίας για τον θάνατο του 15χρονου. Στη διάρκεια της πορείας προς τη ΓΑΔΑ, κατά μήκος της λεωφόρου Αλεξάνδρας, καταστρέφονται τράπεζες, πολυεθνικές, αντιπροσωπείες αυτοκινήτων, πολυτελή αυτοκίνητα.

Η πορεία πνίγεται από τα δακρυγόνα και μικρές ομάδες κατευθύνονται προς τη Βουλή, το Πολυτεχνείο, τα Εξάρχεια όπου πραγματοποιείται και επίθεση στο Αστυνομικό Τμήμα. Οι συγκρούσεις απλώνονται σε διάφορα σημεία του κέντρου της Αθήνας. Ενδεικτικά οι συγκρούσεις εκτείνονται από την Συγγρού μέχρι την ΑΣΣΟΕ ενώ υπάρχουν εστίες στον Πειραιά και στο Μοσχάτο.

Δευτέρα 8/12/2008

Από το πρωί άμεσες δράσεις και πορείες μαθητών έχουν στόχους αστυνομικά τμήματα, τράπεζες και άλλους κρατικούς στόχους. Επίθεση στο αστυνομικό τμήμα βούλας το οποίο έγινε παρανάλμα του πυρός αφότου σπάστηκε. Επίθεση και κάψιμο και του αστυνομικού τμή-

ματος Ηλιούπολης.

Επίθεση στην Τροχαία και στο αστυνομικό τμήμα της Κηφισιάς από μαθητές των γύρω περιοχών.

Επίθεση στο αστυνομικό τμήμα Πειραιά, καταστροφή των αυτοκινήτων της ασφάλειας, όπως επίσης και επίθεση με πέτρες στο δημαρχείο και σε τράπεζες της περιοχής από νεολαίους της περιοχής.

Επίθεση με μολότοφ στο υπουργείο εσωτερικών και εμπρησμοί πολυτελών αυτοκινήτων στο Κολωνάκι.

Πορεία και Επίθεση στο Α.Τ. Αιγάλεω από μαθητές.

Πορεία από μαθητές στην Άνοιξη στον Διόνυσο και στην Ερυθραία η οποία επιτέθηκε στο Α.Τ. Ερυθραίας και κατευθύνθηκε στο σπίτι του υπουργού Στυλιανίδη όπου εκτοξεύτηκαν πέτρες και αυγά στο φυλάκιο του φρουρού.

Πορεία από μαθητές στο Α.Τ. Γαλατσίου όπου ακολούθησε επίθεση και στην συνέχεια πορεία και επίθεση στο Α.Τ. Πατσίων.

Πορεία με 15000 κόσμου στα Προπύλαια. Γενικευμένες συγκρούσεις σε όλο το κέντρο της Αθήνας.

Τρίτη 9/12/2008

Από το πρωί μαθητές, γονείς, δάσκαλοι και καθηγητές διαδηλώνουν στο κέντρο της Αθήνας ενώ οι διμοιρίες που προστατεύουν τη βουλή

δεκέμβρης 2008

ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΩΝ – ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ – ΔΡΑΣΕΩΝ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σάββατο 6/12

Η είδηση της δολοφονίας του Αλέξη έσπασε σαν κεραυνός εν αιθρία. Μπάτσος – πυροβολεί – δεκαεξάχρονο – στα Εξάρχεια – ΝΕΚΡΟΣ. Οι παλμοί στις καρδιές μας συντονίζονται, το σφίξιμο στα στομάχια μας γενικεύεται, και τώρα; Οι δρόμοι μας συναντιούνται σε ένα χώρο γνώριμο για όλους. Μέσα σε μία ώρα έχουν μαζευτεί πεντακόσιοι από εμάς σε μια αίθουσα για να συζητήσουν. Τι; Τίποτα. Δεν υπάρχει χρόνος για λόγια. Η οργή σιγοβράζει. Μια συντρόφισσα ανακοινώνει πως έχουν ακριβώς τα πράγματα. Οι συνθήκες δε συντρέχουν με τις τυπικές μας διαδικασίες. Η συνέλευση διαλύεται σύντομα. Ο κόσμος κινείται προς το δρόμο. Πηγαδάκια συζητάνε, όλοι/ες ετοιμάζονται για δυναμικές απαντήσεις. Κόσμος κατευθύνεται στην Καμάρα ενώ στήνονται οδοφράγματα γύρω από τα πανεπιστήμια. Οι μπάτσοι έχουν εγκαταλείψει το κέντρο της πόλης. Μια οργισμένη διαδήλωση ξεκινάει από την Καμάρα και κατευθύνεται προς το αστυνομικό τμήμα Λευκού Πύργου. Το τμήμα δέχεται επίθεση με πέτρες, μολότοφ και ό,τι έβρισκε ο καθένας μπροστά του. Η διαδήλωση συγκροτείται και επιστρέφει προς την Καμάρα. Οι δρόμοι φράζονται με αναμμένους κάδους, ενώ σπάζονται καταστήματα κινητής τηλεφωνίας, τράπεζες και τα Μακ Ντόναλντς. Στα πανεπιστήμια πυρπολούνται σκαπικά μηχανήματα μέσα στα εργοτάξια του μετρό. Οι μπάτσοι προσπαθούν να πλοσιάζουν και δέχονται επίθεση με πέτρες και μολότοφ. Τα δακρυγόνα πνίγουν την ατμόσφαιρα. Αποτραβιόμαστε... Δίνεται ραντεβού για την επόμενη μέρα. Ακόμα δεν έχουμε συνειδητοποιήσει τι έχει συμβεί.

Κυριακή 7/12

12.00 Καμάρα. 2000 άτομα συγκεντρώνονται σε μια διαδήλωση καλεσμένη στόμα με στόμα. Μαζεύονται πέτρες. Η πορεία από την αρχή ήξερε που πήγαινε, γιατί ξεκίνησε, γιατί δε θα σταματήσει σύντομα.... Οι διαθέσεις ήταν κοινές. Μοιρασμένες. Ξεκινούσαν από οργή. Εμείς που πάψαμε να είμαστε μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι, άνεργοι, ντόπιοι ή μετανάστες, γίναμε επιτέλους κάτι. Εμείς οι Χωρίς Ταυτότητα, αόρατοι από το βλέμμα της εξουσίας, χτυπήσαμε με όλη μας τη δύναμη. Επιτεθήκαμε για δεύτερη φορά με φωτιά και με πέτρες στο Α.Τ. Λευκού Πύργου. Και συνεχίσαμε. Το Α.Τ. Άνω Πόλης δέχτηκε αντίστοιχη επίθεση. Στο δρόμο μας τράπεζες, καταστήματα εκκλησιαστικών ειδών, κρατικές υπηρεσίες δέχτηκαν επίθεση από τη πλήθος. Η πορεία έφτασε στα πανεπιστήμια, όπου κάποιος/ες συνέχισαν τον πετροπόλεμο με τα ΜΑΤ για αρκετή ώρα, ενώ συγκρούσεις εκδηλώνονται και στην πλατεία Ναβαρίνου. Την ίδια μέρα φοιτητές διαφόρων οργανώσεων τις αριστεράς αλλά και ανεξάρτητα άτομα καταλαμβάνουν το κτίριο του Δικηγορικού Συλλόγου, ενώ αντιεξουσιαστές μαζί με φοιτητές καταλαμβάνουν τη Σχολή Θεάτρου. Πραγματοποιούνται ανοιχτές συνελεύσεις. Αποφασίζεται διαδήλωση οργής για την Δευτέρα το απόγευμα, συντονισμός των φοιτητικών συλλόγων και παρεμβάσεις στα σχολεία. Ήδη όμως κατέφθαναν μηνύματα sms μαθητών που καλούσαν σε πανελλαδικές καταλήψεις και διαδηλώσεις. Οι δρόμοι Τσιμισκή και Εγνατία παραμένουν κλειστοί σχεδόν όλη την νύχτα. Το απόγευμα 50 άτομα επιτέθηκαν με μολότοφ στο Α.Τ. Τούμπα, ενώ το Δημαρχείο και το Υπουργείο Β.Ε. δέχτηκαν επίθεση με βόμβες μολότοφ.

Δευτέρα 8/12

Μαθητές από όλη την πόλη κατευθύνονται με πορείες προς το κέντρο όπου επιτίθενται με πέτρες στο Α.Τ. Λευκού Πύργου. Στην Τούμπα τα σχολεία της περιοχής ενώνονται και γράφουνε συνθήματα στο Α.Τ. της περιοχής. Συγκρούσεις μαθητών με την αστυνομία πραγματοποιούνται στην Τσιμισκή και γύρω από τα πανεπιστήμια. Το απόγευμα πραγματοποιείται επίθεση με μολότοφ από διαδήλωση 150 ατόμων στο Α.Τ. Συκεών, η οποία ενώνεται με συγκέντρωση 5000 ατόμων στην Καμάρα. Η διαδήλωση ξεκινάει.

δέχονται επιθέσεις, στήνονται οδοφράγματα και ξεσπούν συγκρούσεις οι οποίες προς το μεσημέρι εξαπλώνονται ως τα Προπύλαια. Κατά τη διάρκεια της μέρας σημειώθηκαν επιθέσεις από νεαρούς διαδηλωτές στα εξής τμήματα: Ν. Φιλαδέλφειας, Πετρούπολης, Χαλκηδόνας, Ν. Μάκρης. Την ώρα της κηδείας του 15χρονου Αλέξη, στο Παλαιό Φάληρο, η αστυνομία επιτίθεται στον όγκο της κηδείας με δακρυγόνα. Έχουν ήδη ξεκινήσει συγκρούσεις στους γύρω δρόμους λόγω προκλήσεων ζητάδων που απαντήθηκαν από νεολαίους της περιοχής. Οι συγκρούσεις επεκτείνονται γύρω από τον χώρο του νεκροταφείου και στη Νέα Σμύρνη. Σημειώνονται καταστροφές σε τράπεζες και πολυτελή οχήματα. Αστυνομικοί της ομάδας «Ζήτα» πυροβολούν πάνω από 15 φορές στον αέρα για να απωθήσουν, σύμφωνα με τα καθεστωτικά μέσα, ομάδα διαδηλωτών. Οι εικόνες των ένοπλων δολοφόνων κυκλοφορούν σε όλη την Ελλάδα. Το βράδυ γίνονται συγκρούσεις Πατισίων, Αλεξάνδρας, Στουρνάρη, γύρω από το Πολυτεχνείο και την ΑΣΟΕΕ. Οι συγκρούσεις επεκτείνονται ως την Ομόνοια. Την ίδια ώρα τα αστυνομικά τμήμα Ζεφυρίου δέχεται δυναμική επίθεση.

Τετάρτη 10/12/2008

Γενική απεργία ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ συλλαλητήριο στο Σύνταγμα. Μετά το τέλος των μαθητικών συγκεντρώσεων στο Σύνταγμα ξεσπούν

Δεν υπάρχει συγκεκριμένος στόχος. Οι τράπεζες που βρίσκονται στο δρόμο της διαδήλωσης ισοπεδώνονται και καίγονται, μαζί τους σπάζονται ή πυρπολούνται πολλά πολυτελή καταστήματα γνωστών πολυεθνικών και άλλοι οικονομικοί-καπιταλιστικοί στόχοι. Εκατοντάδες άτομα συμμετέχουν στις καταστροφές. Άνθρωποι από όλες τις ηλικίες, από όλες τις «φυλές» αλλά όχι από όλες τις τάξεις συμμετέχουν σε αυτό το υπέροχο πανηγύρι καταστροφής της βιτρίνας του καπιταλιστικού κόσμου. Του καταναλωτικού ονειρίου. Όλοι βρίσκουν ένα τρόπο να ευχαριστηθούν αυτές τις στιγμές. Αυτή η νύχτα δεν ήταν μόνο του Αλέξη. Αυτή η νύχτα ήταν

ολωνών μας. Αυτή η νύχτα ήταν παντού. Η πορεία κατευθύνεται προς το Υπουργείο Βορείου Ελλάδος. Οι μπάτσοι επιτίθενται. Η διαδήλωση υποχωρεί προς την Εγνατία, ενώ κομμάτι της επιτίθεται με μολότοφ στο τμήμα Πλ. Δημοκρατίας. Οι μπάτσοι δέχονται απάντηση από εκατοντάδες πέτρες ενώ στήνονται οδοφράγματα. Μας ξανααπωθούν με δακρυγόνα. Οι συγκρούσεις συνεχίζονται μέχρι τη λήξη της διαδήλωσης μπροστά από την κατάληψη της Σχολής Θεάτρου.

Τρίτη 9/12 Η μέρα της κηδείας του Αλέξη

Η διαδήλωση που έχει καλεστεί την ίδια ώρα επιτίθεται στο υπουργείο. Η πορεία σπάει στα τρία. Κομμάτι της επιτίθεται στην αστυνομία στην Αγ. Δημητρίου, ενώ ο υπόλοιπος κόσμος ξαναενώνεται στην Καμάρα. Μαθητές ανοίγουν πολύωρο μέτωπο έξω από τα πανεπιστήμια. Τις ώρες μετά τις διαδηλώσεις κόσμος συναντιέται και συζητάει για τις δράσεις των επόμενων ημερών. Όλοι και όλες έχουμε συνειδητοποιήσει πως κάτι μεγάλο έχει συμβεί. Κάτι μεγάλο έχουμε προκαλέσει. Κάποιοι και κάποιες δημιουργήσαμε κάτι που ξεπέρασε την πιο τρελή μας φαντασία. Η απάντηση σε μια κρατική δολοφονία ήταν η αφορμή. Αυτό που ξέσπασε ήταν μια πρωτόγνωρη έκρηξη οργής. Μια πρωτόγνωρη αποφασιστικότητα, μια πρωτόγνωρη επιθυμία για επίθεση στον κόσμο του τίποτα. Και μέσα στην λύπη μας αρχίσαμε να νιώθουμε ελπίδα, και μέσα στην οργή μας ξεπνέσαμε το χαμόγελο. Γι' αυτό εξαπολύθηκε μια οργανωμένη επίθεση από Μ.Μ.Ε. και κόμματα για να μας συκοφαντήσει, να μας χωρίσει, να μας ξανακάνει μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενους, πολίτες, αριστερούς, αναρχικούς. Ενώ εμείς εφοδιάζουμε σχεδίες λιποταξίας, όλες και όλοι μαζί.

Τετάρτη 10/12

Η απεργιακή συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε και μάλιστα με μαζική προσέλευση παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης και των ΜΜΕ να τρομοκρατηθεί ο κόσμος και τις πιέσεις να αναβληθούν οι πορείες. Πάνω από 8.000 άτομα έκαναν πορεία, ενώ συγκρούσεις ξεσπασαν μπροστά στο υπουργείο οι οποίες συνεχίστηκαν επι της οδού Αγ. Δημητρίου στο ύψος του εργατικού κέντρου,

συγκρούσεις με τα ΜΑΤ. Οι οδομαχίες συνεχίστηκαν στην Πανεπιστημίου έως τα Προπύλαια και την Πλατεία Κοραή, ενώ η δεύτερη εστία έντασης ήταν στην Πατισίων και στους γύρω δρόμους από το Πολυτεχνείο. Το βράδυ οι μπάτσοι απαντούν με επιχείρηση "σκουπά" διώχνοντας τον κόσμο προς την Κάνιγγος και τα γύρω στενά. Υπήρξαν τραυματίες από την μεριά των διαδηλωτών.

Πέμπτη 11/12/2008

Επιθέσεις και διαμαρτυρίες κυρίως μαθητών έξω από τα Αστυνομικά Τμήματα Αγίου Δημητρίου, Ηλιούπολης, Χαλανδρίου, Πατισίων, Καλλιθέας, Άλιμου, Τερψιθέας. Το βράδυ στην Λεωφόρο Πετρούπολης έξω από το Α.Τ. μαζεύτηκαν νεολαίοι. Λίγο πιο πάνω έξω γνωστό τοπικό σουβλατζίδικο 5-6 παιδιά κατέβαιναν και φώναζαν "πάμε κάτω ρε θα γίνει χαμός". Τότε ασφαλίτης έπιασε το ένα παιδί και άρχισε να το χτυπά με μανία. Ειδοποιήθηκαν και περίπου 100 άτομα έσπευσαν στο σημείο όπου με χέρια πόδια και καρτέκλες του σουβλατζιδικού έστειλαν 2-3 ασφαλίτες στο νοσοκομείο. Τα ΜΑΤ παρέμειναν έξω από το ΑΤ ως το πρωί. Συγκρούσεις έλαβαν χώρα και έξω από τις φυλακές Κορυδαλλού όταν η αστυνομία επενέβη με δακρυγόνα σε διαδήλωση μαθητών. Την ίδια μέρα από το πρωί πραγματοποιείται κατάληψη στο Δημαρχείο Αγίου Δημητρίου. Στο μεταξύ, πολλά σχολεία σε όλη τη χώρα και σχολές

όπου παρά τα δακρυγόνα κόσμος όλων των ηλικιών παρέμεινε συγκεντρωμένος. Εκεί γίναμε όλοι μάρτυρες της σύλληψης ενός 15χρονου διαδηλωτή από κουκουλωμένους ασφαλίτες. Τα ΜΜΕ αναφέρονται σε συλλήψεις και ήδη ενορχηστρώνεται ένα κλίμα τρομοκρατίας και σύγχυσης για να αποθαρρυνθεί ο κόσμος που θέλει διαδηλώσει ή να συγκρουστεί στο δρόμο. Ο ρόλος των ΜΜΕ αποκαλύπτεται σε πλήρη συνέργεια με την κυβέρνηση που καλεί σε εθνική ενότητα. Υποσχόμαστε πως απλά δεν θα την έχουν. Το ίδιο βράδυ τράπεζες δέχονται επίθεση επί της οδού Λαμπράκη.

Πέμπτη 11/12

Ο πόλεμος που έχουν κηρύξει τα ντόπια ΜΜΕ – έντυπα και ραδιοτηλεοπτικά – απαντιέται. Μαθητές συνεχίζουν τις πρωινές διαδηλώσεις ενώ το απόγευμα η εφημερίδα Μακεδονία δέχεται επίθεση ως μια ελάχιστη απάντηση και ως μήνυμα εξέγερσης προς όλα τα Μέσα Μαζικής Αποβλάκωσης που λιοιδορούν και συκοφαντούν τους/τις εξεγερμένους/ες. Το απόγευμα ξεκινάει διαδήλωση από την Σχολή Θεάτρου και κατευθύνεται προς γειτονίες της ανατολικής Θεσσαλονίκης. Η πορεία είχε προπαγανδιστικό χαρακτήρα και στόχο να αλληλεπιδράσει στο δρόμο με κατοίκους και να αποδείξει πως αυτό που συμβαίνει τις τελευταίες μέρες στις ελληνικές πόλεις δεν είναι παροδικό φαινόμενο, δεν είναι υπόθεση μειοψηφιών, δεν είναι ένα ξέσπασμα χωρίς συνείδηση αλλά ένα κύμα οργής, με ίσως όχι πολύ σαφή, αλλά σαφώς πολιτικά χαρακτηριστικά. Οι τοίχοι γεμίζουν συνθήματα, τα χέρια των περαστικών κείμενα, οι κάμερες στα καταστήματα σβήνουν, τα μπαλκόνια γεμίζουν κόσμο, πολλοί/ες χειροκροτούν και η διαδήλωση απαντάει με χειροκροτήματα. Οι δρόμοι αντηχούν: «ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ, ΤΟΤΕ ΘΑ ΒΓΕΙΤΕ ΑΠ' ΤΑ ΚΛΟΥΒΙΑ ΣΑΣ». Ξεκινήσαμε από το κέντρο 500 άτομα και επιστρέψαμε 2500. Πολλοί και πολλές είδαν πρώτη φορά διαδήλωση στην γειτονιά τους και έστω και για λίγο διαδήλωσαν μαζί μας. Η στάση της αστυνομίας έχει πλέον αλλάξει. Η παρουσία τους είναι προκλητική αλλά δεν επιλέγουμε να ασχοληθούμε αυτή την φορά μαζί τους.

Παρασκευή 12/12

Στην κατεύθυνση της απάντησης στο κλίμα εθνικής ενότητας και διαχωρισμού των διαδηλωτών σε καλούς που διαδηλώνουν ειρηνικά και κακούς που τα σπάνε, οργανώνεται διαδήλωση προπαγανδιστικού χαρακτήρα στις βορειοδυτικές γειτονίες της πόλης. Νεάπολη, Συκιές, Άνω Πόλη. Και πάλι οι γειτονιές ξεθαρρεύουν, βγαίνουν στα μπαλκόνια, τοίχοι και τζαμαρίες τραπέζων γράφονται με συνθήματα, κάμερες σαμποτάρουνται, σπάζονται τα γραφεία του ΛΑΟΣ και της ΝΔ. Το σύνθημα «ΜΠΑΤΣΟΙ, ΓΟΥΡΝΟΝΙΑ, ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ!» αντηχεί στα στενά. Η πορεία παρά την βροχή ολοκληρώνει όλη την διαδρομή με μεγάλη συμμετοχή κόσμου. Μια στιγμή αποτύπωσε ολοκάθαρα το χάσμα μεταξύ δύο γενεών. Μια γριούλα που έχει ελληνική σημαία στο μπαλκόνι γιουχαρέται, σε κάποια στιγμή μπαίνει μέσα και επιστρέφει ανεμίζοντας την σημαία του ΚΚΕ. Και πάλι γιουχαρέται...

Αυτό που κάνει αυτή την εξέγερση διαφορετική, αυτό που ζήσαμε και συνεχίζουμε να ζούμε είναι η διάχυση των αρνήσεων σε ένα όλο και διευρυνόμενο, ανεξέλεγκτο κοινωνικό πόλο. Ενωθήκαμε μαζί μετανάστες, μαθητές, φοιτητές, εργαζόμενοι, άνεργοι, γονείς, δάσκαλοι και πάψαμε να είμαστε αυτό που ήμασταν μέχρι τώρα. Παθητικοί θεατές, οικονομικές μονάδες, υπάκοοι. ΔΟΥΛΟΙ. Όταν έπεσε το προσωπίο της δημοκρατίας και αποκαλύφθηκε ο πραγματικός ρόλος του κράτους μας ένωσε η οργή. Γίναμε φωτιά, γίναμε πέτρα, γίναμε θυμός, ενώ πριν δεν ήμασταν τίποτα. ΤΩΡΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ.

ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ!

ΑΕΙ και ΤΕΙ τελούν υπό κατάληψη Κλειστή και η Λεωφόρος Μεσογείων και στα δύο ρεύματα στο ύψος της Εθνικής Άμυνας λόγω καθιστικής διαμαρτυρίας μαθητών. Μέσα σε μία ώρα δέχτηκαν επίθεση περισσότερα από δέκα αστυνομικά τμήματα.

Το απόγευμα ακολούθησε πορεία στα Προπύλαια καλεσμένη από διάφορες οργανώσεις στην οποία σημειώθηκαν περιορισμένες συγκρούσεις.

Παρασκευή 12/12/2008

Από τις 12.00 συγκεντρώνεται κόσμος στα Προπύλαια. Κατά την διάρκεια της πανεκπαιδευτικής πορείας, συμμετοχής πάνω από 10000 διαδηλωτών, καταστρέφεται το εσωτερικό των γραφείων που διατηρεί ο Κούγιας επί την οδού Σταδίου 33 στον 8ο όροφο. Στην Κλαυθμώνος χτυπήθηκαν μαθητές και δημοσιογράφοι από τους μπάτσους και έγιναν μικροσυμπλοκές. Η πορεία ξαναδέχτηκε επίθεση από τα γουρούνια στην Κοραή όπου έγιναν και συλλήψεις. Συγκρούσεις ξεκίνησαν και στα στενά Μπενάκη και Θεμιστοκλέους, όταν ματατζήδες πλεύρισαν την πορεία αλλά απωθήθηκαν από την μαζική διαδήλωση. Στο Σύνταγμα ένας πταιρικός έφαγε χειροβομβίδα κρότου-λάμψης στην κοιλάδα. Ξεκίνησε κατάληψη στο παλιό δημαρχείο Χαλανδρίου. **Ο αγώνας συνεχίζεται...**

ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΠΟΥ ΠΥΡΟΒΟΛΗΣΕ ΤΟΝ 15ΧΡΟΝΟ

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΕΡΓΟ ΤΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ

Απρόσμενη δικαστική εξέλιξη στην περίπτωση του αστυνομικού Επαμεινώνδα Κορονέα, ο οποίος πυροβόλησε εν ψυχρώ τον 15χρονο μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο και ήδη προφυλακίστηκε στις φυλακές Κορυδαλλού, μαζί με το συνάδελφο και συνεργό του Βασίλειο Σαραλιώτη. Η ποινική δίωξη κατά των δύο αστυνομικών διευρύνεται και με την κατηγορία των τρομοκρατικών πράξεων, αφού στην έννοια αυτή εμπίπτει, όπως ορίζεται στο σχετικό άρθρο 187Α του ποινικού κώδικα, "Όποιος τελεί ένα ή περισσότερα από τα παρακάτω εγκλήματα: α) ανθρωποκτονία με πρόθεση (άρθρο 299) ... με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατό να βλάψουν σοβαρά μια χώρα ή έναν διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν πληθυσμό ή να βλάψει σοβαρά ή να καταστρέψει τις θεμελιώδεις συνταγματικές, πολιτικές, οικονομικές δομές μιας χώρας".

Ο αστυνόμος Κορονέας μάλιστα θεωρείται από τις ανακριτικές αρχές ότι διέυθυνε κατά την παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου την κατά την προηγούμενη παράγραφο τρομοκρατική οργάνωση, οπότε απειλείται τώρα με ποινή πρόσθετης κάθειρξης τουλάχιστον 10 ετών.

Στα πλαίσια της δίωξης αυτής ήδη πραγματοποιήθηκαν χτες το βράδυ παρουσία πταισματοδίκη κατ' οίκον έρευνες στις οικίες των δύο αστυνομικών, όπου κατασχέθηκαν, μεταξύ άλλων, αντίγραφα των εφημερίδων Στόχος και Χρυσή Αυγή, τα οποία συνέλεγε ο Κορονέας, δύο 45αρια πιστόλια, φωτογραφίες από τη συγκέντρωση ακροδεξιών της 2ας Φεβρουαρίου 2008 στην Αθήνα, δεκάδες σχετικά δημοσιεύματα, διευθύνσεις μελών του αντιεξουσιαστικού χώρου κλπ.

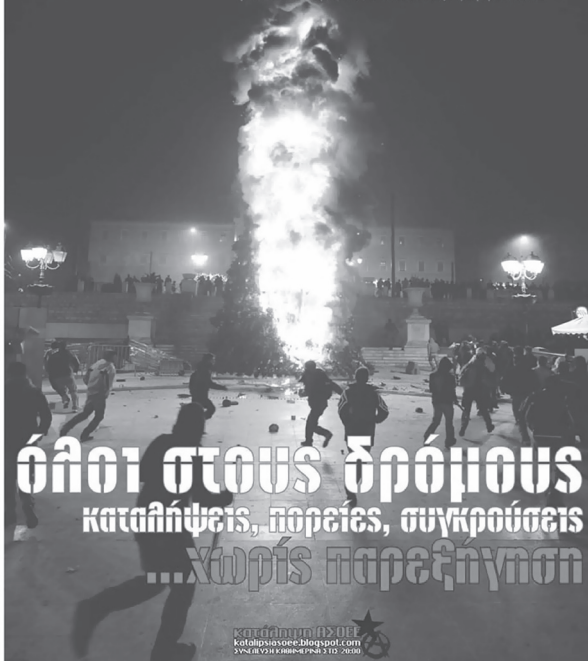
Περαιτέρω, συνελήφθησαν ίχνη DNA που θα αξιοποιηθούν για τον περαιτέρω συσχετισμό της δράσης των δύο αστυνομικών με άλλες απρόκλητες επιθέσεις σε μετανάστες στην περιοχή της Ομόνοιας, ενώ ερευνάται η εμπλοκή στην τρομοκρατική οργάνωση και άλλων αστυνομικών του Αστυνομικού Τμήματος Εξαρχείων.

Παράλληλα, ποινική δίωξη ασκήθηκε και κατά του δικηγόρου των δύο αστυνομικών, κ. Κούγια, για ψυχική συνδρομή στην ως άνω τρομοκρατική οργάνωση, καθώς και για εγκωμιασμό αξιολογίων πράξεων.

Ο κ. Κούγιας, εμφανώς σοκαρισμένος από τη νέα αυτή εξέλιξη, ήταν λιτός στις δηλώσεις του στους δημοσιογράφους και περιορίστηκε να σχολιάσει ότι „πάλι για παρεξήγηση πρόκειται“.

**όλα είναι,
δυστυχώς μία παρεξήγηση...**

δηλώσει του συντηγού υπερτάσης των μπασούλ εισφορών
για την ενδεχόμενη εκτέλεση του Αλέξη Γρηγορόπουλου

ΠΟΛΥΜΟΡΦΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ

πραγματοποιήθηκαν σε όλο τον κόσμο.
Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε
το site: www.koukouloforos.wordpress.com

- ΓΕΡΜΑΝΙΑ : ΚΟΛΟΝΙΑ, ΒΕΡΟΛΙΝΟ,
ΝΤΥΣΣΕΛΝΤΟΡΦ, ΦΡΑΝΚΦΟΥΡΤΗ
- ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟ, ΓΛΑΣΚΩΒΗ, ΕΔΙΜΒΟΥΡΓΟ,
ΜΠΕΡΜΙΓΧΑΜ
- ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ: ΛΙΣΣΑΒΟΝΑ
- ΚΡΟΑΤΙΑ: ΖΑΓΚΡΕΜΠ
- ΓΑΛΛΙΑ: ΠΑΡΙΣΙ, ΜΠΟΡΝΤΩ
- ΙΡΛΑΝΔΙΑ: ΔΟΥΒΛΙΝΟ
- ΟΛΛΑΝΔΙΑ: ΝΑΙΜΕΓΚΕΝ, ΧΑΓΗ
- ΕΛΒΕΤΙΑ: ΒΕΡΝΗ
- ΡΟΥΜΑΝΙΑ: ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ
- ΙΣΠΑΝΙΑ: ΜΑΔΡΙΤΗ, ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ, ΣΕΒΙΛΛΗ,
ΤΟΛΕΔΟ, ΜΠΟΥΡΓΟΣ, ΜΠΙΛΜΠΑΟ, ΓΡΑΝΑΔΑ
- ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ: ΣΟΦΙΑ
- ΣΛΟΒΑΚΙΑ: ΜΠΡΑΤΙΣΛΑΒΑ
- ΠΟΛΩΝΙΑ: ΒΑΡΣΟΒΙΑ
- ΒΕΛΓΙΟ: ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
- ΤΟΥΡΚΙΑ: ΙΣΤΑΜΠΟΥΛ, ΣΜΥΡΝΗ
- ΡΩΣΙΑ: ΜΟΣΧΑ
- ΦΙΛΑΝΔΙΑ: ΕΛΣΙΝΚΙ
- ΙΤΑΛΙΑ: ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ, ΠΕΡΟΥΤΖΙΑ, ΤΟΡΙΝΟ,
ΒΕΝΕΤΙΑ, ΜΠΟΛΟΝΙΑ, ΡΩΜΗ
- ΑΥΣΤΡΙΑ: ΒΙΕΝΝΗ
- ΔΑΝΙΑ: ΚΟΠΕΓΧΑΓΗ
- ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ
- ΣΟΥΗΔΙΑ: ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ
- ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ: ΣΚΟΠΙΑ
- ΚΥΠΡΟΣ: ΠΑΦΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ,
ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΑΡΝΑΚΑ
- ΜΕΞΙΚΟ
- ΗΠΑ: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, ΣΑΝΤΑ ΚΡΟΥΖ, ΜΙΛΓΟΥΟΚΙ, ΣΙΚΑΓΟ
- ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ: ΜΕΛΒΟΥΡΝΗ
- ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ
- ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ: ΜΠΟΥΕΝΟΣ ΑΙΡΕΣ
- ΚΑΝΑΔΑΣ: ΜΟΝΤΡΕΑΛ

ΚΑΤΕΙΛΗΜΜΕΝΟΙ ΧΩΡΟΙ

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Αθήνα)
<http://katadimadim.blogspot.com/>

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΣΟΕΕ (Αθήνα)
<http://katalipsiasoe.blogspot.com/>

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΙΑΤΡΙΚΗΣ (Λάρισα)
<http://ikalarisa.blogspot.com/>

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΑΛΑΙΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ (Αθήνα)
<http://dimarxeio-antipiroforisi.blogspot.com/>

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
<http://katalipsioannina.blogspot.com/>

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ (Αθήνα)
<http://katalipsipolytexneiou.blogspot.com/>

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΑΤΡΟΥ (Θεσσαλονίκη)
<http://katalipsisolistheatrou.blogspot.com/>

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ (Αθήνα)
<http://katalipsiaskt.blogspot.com/>

ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

website: <http://koukouloforos.wordpress.com/>
e-mail: koukouloforos@yfanet.net

